د بادشاهانو دويم کِتاب

د الياس د اخزياه بادشاه سره مخالفت

١ (١) د اِسرائيل بادشاه اخی‌اب د مرګ نه پس، د موآب
مُلک د اِسرائيل خِلاف بغاوت وکړو. (٢) په سامريه کښې د
اِسرائيل بادشاه اخزياه د خپل محل د بره کوټې د کړکۍ د
جالۍ نه راپرېوتو او سخت زخمى شو. نو هغهٔ پېغام وړُونکى
ولېږل چې د عقرون په ښار کښې د فلستيانو د خُدائ
بعل‌زبوب نه پوښتنه وکړى چې دے به روغ شى او کهٔ نه.
(٣) خو د مالِک خُدائ يوې فرښتې الياس ته حُکم وکړو،
چې هغه د تِشبى پېغمبر وو، چې دے لاړ شى او د سامريه
اخزياه بادشاه پېغام وړونکو سره مِلاو شى او تپوس ترې نه
وکړى چې، ”تاسو د عقرون خُدائ بعل‌زبوب سره مشورې له
ولې روان يئ؟ ځکه چې ستاسو خيال دا دے چې په اِسرائيل
کښې خُدائ نشته؟ (٤) بادشاه ته ووايئ چې، مالِک خُدائ
فرمائى چې تهٔ به د کټ نه پا نهٔ څې، او خامخا به مړ شې.“
الياس د مالِک خُدائ په حُکم عمل وکړو، (٥) او پېغام
وړُونکى بادشاه ته راواپس شول. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو،
”تاسو ولې واپس راغلئ؟“ (٦) هغوئ ورته ووئيل، ”مونږ يو
سړى سره مِلاو شُو او هغهٔ مونږ ته ووئيل چې واپس لاړ شئ
او بادشاه نه تپوس وکړئ چې، مالِک خُدائ فرمائى، تا د
عقرون خُدائ بعل‌زبوب سره د مشورې دپاره پېغام وړُونکى
ولې لېږلى دى؟ ځکه چې ستا خيال دا دے چې په اِسرائيل
کښې خُدائ نشته؟ نو په دې وجه تهٔ به د کټ نه پا نهٔ څې، او
مړ به شې.“ (٧) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”هغه سړے

څنګه ښکاريدو؟“ ٨ هغوئ ورته ووئيل، ”د هغه سړى په
وجود ډېر ويښتۀ وُو چې د څرمنې په پټئ باندې يې ملا تړلې
وه.“ بادشاه ووئيل، ”هغه د تِشبى الياس دے.“ ٩ بيا هغۀ د
پنځوسو سړو سره يو آفسر ولېږلو چې الياس راولى. آفسر
الياس پېدا کړو چې په يو غر باندې ناست وو او ورته يې
ووئيل، ”د خُدائ پاک خِدمتګاره. بادشاه تا له حُکم درکوى
چې لاندې راشه.“ ١٠ الياس ورته وفرمائيل، ”کۀ زۀ د خُدائ
پاک خِدمتګار يم، نو د آسمان نه دې اور راشى او تا او ستا
سړى دې ووژنى.“ نو سمدستى اور راکوز شو او آفسر او د
هغۀ سړى يې ووژل. ١١ بادشاه د پنځوسو سړو سره يو بل
آفسر ورولېږلو چې هغه وروختلو او الياس ته يې ووئيل، ”د
خُدائ پاک خِدمتګاره، بادشاه تا له حُکم درکوى چې فوراً
لاندې راکوز شه.“ ١٢ الياس ورته وفرمائيل، ”کۀ زۀ د
خُدائ پاک خِدمتګار يم، نو د آسمان نه دې اور راکوز شى او
تا او ستا سړى دې ووژنى.“ نو سمدستى اور راکوز شو او
آفسر او د هغۀ سړى يې ووژل. ١٣ بادشاه يو ځل بيا د
پنځوسو سړو سره يو آفسر ورولېږلو. هغه غرۀ ته وختلو، هغه
د الياس په مخکښې تيټ شو او سوال زارى يې ورته وکړه
چې، ”د خُدائ پاک خِدمتګاره، په ما او زما په سړو باندې
رحم وکړه. زمونږ ژوند بچ کړه. ١٤ هغه نور دوه آفسران او
د هغوئ سړى په آسمانى اور باندې وژلے شوى دى، خو په
ما باندې رحم وکړه.“ ١٥ د مالِک خُدائ فرښتې الياس ته
وفرمائيل، ”هغۀ سره لاړ شه او يرېږه مه.“ نو الياس د هغه
آفسر سره بادشاه له لاړو ١٦ او بادشاه ته يې وفرمائيل،
”مالِک خُدائ داسې فرمائى چې تا ولې د عقرون خُدائ
بعل‌زبوب نه تپوس دپاره پېغام وړُونکى لېږلى وُو؟ ستا څۀ

خیال وو چې په اِسرائیل کښې خُدائ نشته؟ نو په دې وجه تهٔ به روغ نهٔ شې، او خامخا به مړ شې.“ ۱۷ لکه څنګه چې مالِک خُدائ د الیاس په ذریعه فرمائیلی وُو، اخزیاه مړ شو. د اخزیاه زامن نهٔ وُو، نو د یهوداه بادشاه د یهوسفط زوئ یهورام د بادشاهۍ په دوېم کال د اخزیاه ورور یورام د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۱۸ اخزیاه بادشاه چې نور هر څهٔ هم کړی وُو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی.

د الیاس آسمان ته خېژولے کېدل

۲ ۱ هغه وخت راغلو چې مالِک خُدائ الیاس په یو زورَور باد کښې بره آسمان ته وخېژوی. الیاس او الیشع د جِلجال نه روان شول، ۲ او په لار کښې الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”اوس دلته پاتې شه، مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې بیت‌ایل ته لاړ شم.“ خو الیشع ورته وفرمائیل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ او تا سره په خپله وفادارۍ قسم کوم چې زهٔ به تا نه لاړ نهٔ شم.“ نو هغوئ بیت‌ایل ته روان وُو. ۳ د پیغمبرانو یوه ډله د بیت‌ایل نه راووتله، الیشع له لاړه او د هغهٔ نه یې تپوس وکړو، ”تا ته پته ده څهٔ چې مالِک خُدائ نن ستا نه نیک بوځی؟“ الیشع ورته وفرمائیل، ”آو، ما ته پته ده، خو دا خبره مهٔ کوئ.“ ۴ بیا الیاس الیشع ته وفرمائیل، ”اوس تهٔ دلته پاتې شه، مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې یریحو ته لاړ شم.“ خو الیشع ورته وفرمائیل، ”زهٔ د ژوندی مالِک خُدائ سره او تا سره په خپله وفادارۍ قسم کوم چې زهٔ به ستا نه لاړ نهٔ شم.“

نو هغوئ يريحو ته لاړل. ۵ د پېغمبرانو يوه ډله چې هلته
اوسېده اليشع له لاړه او د هغۀ نه يې تپوس وکړو، ”تا ته پته
ده څۀ چې مالِک خُدائ نن ستا نه ستا نېک بوځى؟“ اليشع
ورته وفرمائيل، ”آو، ما ته پته ده، خو ښۀ به دا وى چې تاسو
ونۀ وايئ.“ ۶ نو الياس اليشع ته وفرمائيل، ”دلته پاتې شه،
مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے چې د اُردن سيند ته لاړ
شم.“ خو اليشع ورته وفرمائيل، ”زۀ د ژوندى مالِک خُدائ او
ستا په سر قسم خورم چې زۀ به تا نه لاړ نۀ شم.“ نو هغوئ
دواړه روان شول، ۷ او پنځوس پېغمبران ورپسې لاړل.
الياس او اليشع د اُردن سيند سره ودرېدل او هغه پنځوس
پېغمبران ترې نه لږ لرې ودرېدل. ۸ بيا الياس خپله چُوغه
وويستله، راغونډه يې کړه او سيند يې ورباندې ووهلو، اوبۀ په
دوه حِصو کښې تقسيم شوې او هغه او اليشع په اوچه زمکه
باندې د سيند نه پورې وتل. ۹ هلته، الياس اليشع ته
وفرمائيل، ”د هغې نه مخکښې چې زۀ ستا نه بوتلے شم ما ته
ووايه چې زۀ ستا دپاره څۀ وکړم.“ اليشع ورته وفرمائيل، ”ما
له دې ستا د روح يو په دوه برخه راکړے شى.“ ۱۰ الياس
ورته وفرمائيل، ”تا يو مشکل څيز غوښتے دے، خو چې کله
زۀ ستا نه جدا کړے شم او تۀ مې په ختلو وويني نو دا به تا
ته مِلاو شى، خو کۀ تۀ مې ونۀ وينې، نو دا به تا ته نۀ
ملاوېږى.“ ۱۱ کله چې هغوئ روان وُو او خبرې يې کولې،
نو ناڅاپه يوه د اور جنګى ګاډى چې د اور آسونو راښکله د
هغوئ مينځ ته راغله او يو زورَور باد الياس بره آسمان ته
وخېژولو. ۱۲ اليشع دا وليدل او الياس ته يې چغه کړه،
”زما پلاره، زما پلاره. ګوره، د اِسرائيل جنګى ګاډو او په دې
سوارو کسانو زما نېک يوړو.“ او چې څنګه هغه د نظر نه

پناه شو، نو اليشع د غم نه خپلې جامې وشلولې. ۱۳ بيا هغهٔ د الياس هغه چُوغه راواخستله چې کومه د الياس نه غورزيدلې وه او واپس لاړو او د اُردن په غاړه باندې ودريدو.
۱۴ هغهٔ د الياس په چُوغه باندې اوبهٔ ووهلې او وې فرمائيل، ”مالِک خُدائ، د الياس خُدائ پاک چرته دے؟“ نو هغهٔ اوبهٔ بيا ووهلې او اوبهٔ تقسيم شوې او هغه بل خوا پورې وتو. ۱۵ د يريحو پنځوسو پېغمبرانو هغه وليدو او ورته يې وفرمائيل، ”د الياس روح د اليشع سره دے.“ هغوئ د هغهٔ سره مِلاويدو له لاړل، د هغهٔ په مخکښې زمکې ته د عزت نه ټيټ شول ۱۶ او ورته يې ووئيل، ”دلته مونږ پنځوس سړى يُو چې ټول تکړه يُو. راځئ چې لاړ شُو او ستا نيک ولټوُو. کېدے شى چې د مالِک خُدائ روح هغه وړے وى او چرته په غر يا وادۍ کښې يې پرېښے وى.“ اليشع ورته وفرمائيل، ”تاسو به نهٔ ځئ.“
۱۷ خو هغوئ بيا بيا ووئيل نو هغهٔ پرېښودل چې لاړ شى. هغه پنځوسو کسانو درې ورځې لټون وکړو خو هغه يې ونهٔ موندلو. ۱۸ کله چې هغوئ راواپس شول نو اليشع تر اوسه پورې په يريحو کښې وو. اليشع ترې نه تپوس وکړو، ”ما تاسو ته وئيلى نهٔ وُو څهٔ چې مهٔ ځئ؟“

د اليشع معجزې

۱۹ د يريحو څهٔ سړى اليشع له لاړل او ورته يې ووئيل، ”صاحِبه، تا ته پته ده چې دا يو ښهٔ ښار دے، خو اوبهٔ يې ښې نهٔ دى او زمکه يې شاړه ده.“ ۲۰ نو هغهٔ حُکم وکړو چې، ”په يو نوى لوښى کښې لږه مالګه واچوئ او ما له يې راوړئ.“ نو هغوئ ورله مالګه راوړه، ۲۱ او هغه چينې ته لاړو او مالګه يې په اوبو کښې واچوله او وې فرمائيل،

”مالِک خُدائ داسې فرمائی، زۀ دا اوبۀ صفا کوم، نو نور
ځوک به نۀ مری او زمکه به شاړه نۀ وی.“ ۲۲ او هغه اوبۀ
تر اوسه پورې صفا دی، لکه څنګه چې اليشع فرمائيلی وُو
چې داسې به وی. ۲۳ اليشع د يريحو نه روان شو چې
بيت‌ايل ته لاړ شی او په لار کښې څۀ هلکان د ښار نه راووتل
او په هغۀ پورې يې ټوقې کولې. هغوئ چغې وهلې، ”د دې
ځائ نه لاړ شه ګنجيه.“ ۲۴ اليشع راوګرځېدو، هلکانو ته يې
وکتل او د مالِک خُدائ په نوم يې په هغوئ لعنت ووئيلو. نو د
ځنګل نه دوه مېلوګانې راووتلې او دوه څلوېښت هلکان يې
ټوټې ټوټې کړل. ۲۵ اليشع د کرمل غر ته روان وو او
وروستو سامريه ته راواپس شو.

د اِسرائيل او موآب په مينځ کښې جنګ

۳

۱ نو د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهۍ په اتلسم
کال، د اخی‌اب زوئ يورام د اِسرائيل بادشاه شو او په
سامريه باندې يې دولس کاله بادشاهی وکړه. ۲ هغۀ د
مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې وه، خو د خپل پلار يا د خپلې
مور ايزبل په شان خراب نۀ وو او د بعل هغه بُت يې
راوغورزولو کوم چې د هغۀ پلار جوړ کړے وو. ۳ خو
يورام د نباط زوئ يربعام په شان ګناه کوله. يورام اِسرائيليان
د ګناه طرف ته بوتلل او دا ګناه يې نۀ پرېښودله. ۴ د
موآب بادشاه ميسا به ګډې ساتلې او هر کال يې سل زره
ګډُوری او د سلو زرو ګډو وړی د اِسرائيل بادشاه له په
محصُول کښې ورکولې. ۵ خو چې د اِسرائيل بادشاه
اخی‌اب مړ شو، نو ميسا د اِسرائيل خِلاف بغاوت وکړو. ۶

نو یورام سمدستی د سامریه نه لاړو او خپل ټول فوځیان يې
راغونډ کړل. ۷ هغهٔ د یهوداه بادشاه یهوسفط له دا پیغام
ولیږلو، ”د موآب بادشاه زما خِلاف بغاوت کړے دے، ته به
د هغهٔ خِلاف په جنګ کښې زما ملګرتیا کوې څهٔ؟“ یهوسفط
بادشاه ورته په جواب کښې ووئیل، ”زهٔ به ستا ملګرتیا وکړم،
زما سړی، آسونه او زهٔ ستا د حُکم لاندې یُو. ۸ خو د
حملې دپاره به په کومه لار ځُو؟“ یورام ورته ووئیل، ”مونږ به
د ادوم په صحرا کښې په اوږده لار باندې لاړ شُو.“ ۹ نو
یورام بادشاه او د یهوداه او ادوم بادشاهان روان شول. د اوو
ورځو د مزل نه پس، د هغوئ سره اوبهٔ ختمې شوې او د
سړو او د ځناورو دپاره لږې هم پاتې نهٔ شوې. ۱۰ یورام
بادشاه په خفګان کښې ووئیل، ”افسوس، مالِک خُدائ مونږ
درې واړه دلته د دې دپاره راوستی یُو چې موآبیانو ته مو
حواله کړی.“ ۱۱ یهوسفط تپوس وکړو، ”دلته داسې پیغمبر
نشته څهٔ چې د هغهٔ په ذریعه مونږ د مالِک خُدائ نه تپوس
وکړُو؟“ نو د یورام بادشاه د فوځ یو آفسر ورته ووئیل، ”د
سافط زوئ الیشع دلته شته. هغه د الیاس مددګار وو.“ ۱۲
یهوسفط بادشاه ووئیل، ”مالِک خُدائ د هغهٔ په ذریعه کلام
کوی.“ نو هغه درې بادشاهان الیشع له لاړل. ۱۳ الیشع د
اِسرائیل بادشاه ته وفرمائیل، ”زهٔ په تا باندې څهٔ وکړم، هغه
پیغمبرانو له لاړ شه چې ستا مور او پلار ورسره مشوره
کوله.“ خو یورام ورته ووئیل، ”نه، ځکه چې دا مالِک خُدائ
وو چې مونږ درې بادشاهان يې راغونډ کړُو چې موآبیانو ته
مو حواله کړی.“ ۱۴ الیشع ورته وفرمائیل، ”زهٔ د هغه
ژوندی ربُ الافواج په نوم قسم کوم د چا چې زهٔ خِدمت
کوم، کهٔ ما ستاسو د ملګری د یهوداه بادشاه یهوسفط عزت

نۀ کولے نو ما به ستاسو دپاره هيڅ هم نۀ وُو کړی. ۱۵
اوس ما له د موسيقۍ والا راوله." نو کله چې هغۀ موسيقی
وغږوله، نو مالِک خُدائ په اليشع باندې وحی نازله کړه، ۱۶
او اليشع وفرمائيل، "مالِک خُدائ داسې فرمائی، دا اوچه
وادی به د اوبو د ډنډونو نه ډکه شی. ۱۷ تاسو به هيڅ باران
يا هوا ونۀ وينئ، خو دا نِهر به بيا هم د اوبو نه ډک شی او
تاسو، ستاسو څاروی او نور ځناور به اوبۀ وڅښی. ۱۸ خو
دا کار کول د مالِک خُدائ دپاره آسان دے، هغه به تاسو له
په موآبيانو باندې فتح هم درکړی. ۱۹ تاسو به د هغوئ د
پَخو دېوالونو والا ټول ښائسته ښارونه فتح کړئ، تاسو به
ټولې ښې ونې راوغورزوئ، ټولې چينې به بندې کړئ او د
هغوئ ټول آباد پټی به تباه کړئ او په کاڼو به يې پټ کړئ."
۲۰ په وړپسې سحر، د سحر د نذرانې په وخت، د ادوم د
طرف نه اوبۀ راوبهېدلې او مُلک د اوبو نه ډک شو. ۲۱ کله
چې موآبيان خبر شول چې هغه درې بادشاهان په هغوئ
باندې د حملې دپاره راغلی دی، نو هغه ټول بوډاګان او
ځوانان سړی راوغوښتے شول چا چې جنګ کولے شو او
هغوئ د حد په پوله باندې د جنګ دپاره ودرولے شول. ۲۲
په وړپسې سحر چې هغوئ پاڅېدل، نو نمر په اوبو باندې
ځلېدو او اوبۀ د وينو په شان سرې ښکارېدلې. ۲۳ هغوئ په
حېرانتيا سره ووئيل، "ګورئ، دا خو وينه ده، هغه درې
لښکرو به د يو بل سره جنګ کړے وی او ټول به مړۀ شوی
وی. راځئ چې مالِ غنيمت راغونډ کړُو." ۲۴ خو چې کله
هغوئ خيمو ته ورسېدل، نو اِسرائيل ورباندې حمله وکړه او
واپس يې وشړل. اِسرائيليان د موآب مُلک پورې په هغوئ
پسې وُو او په تلو تلو کښې يې هغوئ وژل ۲۵ او د هغوئ

ښارونه يې تباه کړل. کله چې هغوئ د آباد پټى نه تېرېدل، نو
هر يو اِسرائيلى به يو کاڼے وراچولو چې په کاڼو به پټ شو،
هغوئ ټولې چينې هم بندې کړې او ټولې ښې ونې يې
راوغورزولې. په آخر کښې صِرف د قيرحراست شاهى ښار
پاتې شو او چې د کومو سړو سره لينډې وې نو هغوئ دا
ښار محاصره کړو او حمله يې وربانديې وکړه. ٢٦ کله چې
د موآب بادشاه ته پته ولګېده چې جنګ بائيلى، نو هغهٔ خپل
اووهٔ سوه د تُورو والا فوجيان د ځان سره کړل او د دشمن
په صفونو کښې يې د ځان دپاره د لارې جوړولو کوشش
وکړو چې د شام بادشاه له وتښتى، خو هغه ناکامه شو. ٢٧
نو هغهٔ خپل مشر زوئ د ځان سره بوتلو چې کوم د هغهٔ نه
پس بادشاه جوړېدو او هغه يې په دېوال باندې د سوزېدونکې
نذرانې په توګه پېش کړو. نو په اِسرائيل سخت قهر نازل شو
او هغوئ د ښار نه راوګرځېدل او خپل مُلک ته راواپس
شول.

د اليشع د يوې غريبې کونډې مدد کول

۴ ١ د پېغمبرانو د يوې ډلې د يو پېغمبر کونډه اليشع له
لاړه او ورته يې ووئيل، "صاحِبه، زما خاوند مړ دے. لکه
څنګه چې تا ته پته ده چې هغه د مالِک خُدائ نه يرېدو، نو ما
له قرض‌خوا راغلے دے چې زما دوه زامن بوځى او خپل
غلامان يې جوړ کړى." ٢ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "زهٔ
ستا دپاره څهٔ وکړم؟ ما ته ووايه چې ستا په کور کښې څهٔ
شته؟" هغې ورته ووئيل، "د زيتُونو تېلو د يو وړوکى لوښى نه
بغېر هيڅ هم نشته." ٣ اليشع هغې ته وفرمائيل، "خپلو ټولو

ګاونډیانو کره لاړه شه او چې څومره ډېر کېدے شی د هغوئ نه خالی لوښی وغواړه. ۴ بیا تهٔ او ستا زامن کور ته لاړ شئ، دروازه بنده کړئ او په لوښو کښې تېل اچول شروع کړئ. چې یو لوښے ډکیږی نو هغه یو طرف ته ایږدئ.“ ۵ نو هغه ښځه خپلو زامنو سره کور ته دننه لاړه، دروازه یې بنده کړه، د زيتُونو هغه وړوکے لوښے یې واخستلو او تېل یې په لوښو کښې اچول او د هغې زامنو ورله لوښی راوړل. ۶ کله چې هغوئ ټول لوښی ډک کړل، نو هغې ترې نه تپوس وکړو چې نور شته. نو یو زوئ ورته ووئیل، ”نور نشته.“ نو د تېلو بهېدل بند شول. ۷ هغه واپس الیشع پېغمبر له لاړه او هغهٔ ورته وفرمائیل، ”د زيتُونو تېل خرڅ کړه او خپل ټول قرض ختم کړه او چې پېسې پاتې شی نو په هغې باندې تهٔ او ستا زامن خپله خرچه کوئ.“

الیشع او د شونیم مالداره ښځه

۸ یوه ورځ الیشع شونیم ته لاړو، چرته چې یوه مالداره ښځه اوسېده. هغې هغهٔ له د روټۍ دعوت ورکړو، بیا چې هغه کله هم شونیم ته تلو نو د هغې په کور کښې به یې روټۍ خوړله. ۹ هغې خپل خاوند ته ووئیل، ”دلته چې کوم سړے اکثر راځی نو زما دا یقین دے چې هغه د خُدائ پاک خِدمتګار دے. ۱۰ راځه چې په چت باندې یوه وړه کوټه جوړه کړُو، یو کټ، مېز، کُرسۍ او یوه ډیوه به په کښې کېږدو او چې هغه کله مونږ له راځی نو هلته به پاتې کیږی.“ ۱۱ یوه ورځ هغه راغلو او د آرام دپاره خپلې کوټې ته وختلو. ۱۲ نو هغهٔ خپل نوکر جیحازی ته وفرمائیل چې، ”لاړ شه او هغه شونیمی ښځه راوغواړه.“ کله چې هغه راغله، ۱۳ نو هغهٔ

جیحازی ته وفرمائیل، ”هغې ته ووایه چې زمونږ د ضرورتونو
پوره کولو دپاره يې کوم تکلیف کړے دے نو د دې په بدل
کښې زهٔ د هغې دپاره څهٔ وکړم. کېدے شی چې هغه ما ته
ووائی چې بادشاه یا د فوج مشر له لاړ شم او د هغې سفارش
وکړم.“ هغې ورته ووئیل، ”زما خلق زما خیال ساتی.“ ۱۴
الیشع د جیحازی نه تپوس وکړو، ”نو زهٔ د هغې دپاره څهٔ
وکړم؟“ هغهٔ ورته ووئیل، ”خبره دا ده چې د هغې بچی نشته
او د هغې خاوند يو بوډا سړے دے.“ ۱۵ الیشع حُکم وکړو،
”هغې ته ووایه چې دلته راشی.“ نو هغه راغله او د دروازې په
خولهٔ کښې ودرېدله، ۱۶ الیشع هغې ته وفرمائیل، ”په
راتلونکی کال کښې هم په دې وخت کښې به تا په خپل غېږ
کښې يو زوئ نیولے وی.“ هغې ووئیل، ”صاحِبه، ما ته دروغ
مهٔ وایه. تهٔ د خُدائ پاک خِدمتګار يې.“ ۱۷ خو لکه چې
څنګه الیشع فرمائیلی وُو، په ورپسې کال تقریباً هم هغه وخت
د هغې يو زوئ پیدا شو. ۱۸ کله چې هلک لوئ شو نو يوه
ورځ هغه بهر خپل پلار له ووتلو، پلار يې د لَوګرو سره په پټی
کښې وو. ۱۹ ناڅاپه هغهٔ خپل پلار ته چغه کړه، ”زما په سر
څهٔ وشول. زما سر خوږېږی.“ پلار يې يو نوکر ته ووئیل،
”هلک خپلې مور له بوځه.“ ۲۰ هغه نوکر هلک واپس خپلې
مور له بوتلو، او تر هغې پورې يې په غېږ کښې نیولے وو،
چې د غرمې په وخت هغه مړ شو. ۲۱ هغې هغه د الیشع
کوټې له یوړو، هغه يې په کټ کښې واچولو او لاړه، دروازه
يې ورپسې بنده کړه. ۲۲ بیا يې خپل خاوند راوغوښتلو او
ورته يې ووئیل، ”يو نوکر د خر سره دلته راولېږه چې زهٔ زر
زر د خُدائ پاک خِدمتګار له لاړه شم او بیا واپس راشم.“
۲۳ خاوند ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ نن ولې روانه شوې؟ نن

خو نهٔ د سبت ورځ ده او نهٔ د نوې مياشتې اختر دے." هغې
ورته ووئيل، "خير به شى." ۲۴ بيا هغې خر کته کړو او نوکر
له يې حُکم ورکړو، "څومره تېز چې خر تلے شى نو بو يې
ځه او چې ما درته وئيلى نهٔ وى نو چې په مزه يې نهٔ کړې."
۲۵ نو هغه روانه شوه او د کرمل غر ته لاړه، چرته چې
اليشع وو. اليشع هغه د لرې ځائ نه وليده چې راروانه وه او
خپل نوکر جيحازى ته يې وفرمائيل، "ګوره، هغه ښځه د
شونيم نه راغله. ۲۶ هغې له تېز ورشه او دا معلوم کړه چې
هغه، د هغې خاوند، د هغې زوئ په خير دى." هغه ښځې
جيحازى ته ووئيل، "آو، هر څهٔ په خير دى." ۲۷ خو چې
کله هغه په غرهٔ باندې اليشع له راغله نو هغه د اليشع په
مخکښې ټيټه شوه او هغهٔ ته په پښو پرېوته. جيحازى هغې له
ديکه ورکوله چې اليشع ورته وفرمائيل، "هغه پرېږده، تهٔ دا نهٔ
ګورې چې ډېره زياته خفه ده؟ او مالِک خُدائ ما ته نهٔ دى
وئيلى چې څهٔ شوى دى." ۲۸ ښځې هغهٔ ته ووئيل،
"صاحِبه، ما ستا نه زوئ غوښتے وو څهٔ؟ ما تا ته نهٔ وُو
وئيلى چې زما اُميدونه مهٔ راپاخوه؟" ۲۹ اليشع جيحازى له
مخ راواړولو او ورته يې وفرمائيل، "ځان تيار کړه، زما امسا
واخله او لاړ شه. په لاره باندې د چا سره سلام دُعا مهٔ کوه
او کهٔ په تا څوک سلام اچوى نو جواب هم مهٔ ورکوه. هغه
کور ته سيدها لاړ شه او زما امسا د هلک په مخ باندې
کېږده." ۳۰ د هلک مور اليشع ته ووئيل، "زما دې په ژوندى
مالِک خُدائ او ستا په سر قسم وى چې زهٔ به ستا نه بغير
لاړه نهٔ شم." نو اليشع د هغې سره لاړو. ۳۱ جيحازى
وړاندې لاړو او د هلک په مخ يې امسا کېښوده، خو هيڅ آواز
يا د ژوند څهٔ علامت په کښې نهٔ وو. نو هغه د اليشع سره

مِلاوېدو دپاره واپس لاړو او ورته يې ووئيل، ”هغه هلک خو پا
نۀ څېدو.“ ۳۲ کله چې اليشع ور ورسېدو، نو هغه کوټې ته
يواځې دننه لاړو او وې ليدل چې هلک په کټ باندې مړ
پروت دے. ۳۳ هغۀ دروازه بنده کړه او مالِک خُدائ ته يې
سوال وکړو. ۳۴ بيا هغه کټ له لاړو او په هلک ورپرېوتلو،
خپله خولۀ يې د هلک په خولۀ کېښوده، سترګې د هغۀ په
سترګو او لاسونه يې د هلک په لاسونو کېښودل. بيا هغه د
هلک د پاسه خملاستو، نو هلک ګرمېدو. ۳۵ اليشع پاڅېدو،
په کوټه کښې وګرځېدو او واپس لاړو او په هلک باندې
خملاستو. هلک اووۀ ځل انتوشی وکړو او بيا يې سترګې
وغړولې. ۳۶ اليشع جيحازی راوغوښتلو او ورته يې
وفرمائيل چې، ”د هلک مور راوغواړه.“ کله چې هغه راغله،
نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”زوئ دې واخله.“ ۳۷ نو هغه د
اليشع په پښو پرېوتله، زمکې ته ټيټه شوه، او بيا هغې خپل
زوئ واخستلو او لاړه.

دوه نورې معجزې

۳۸ کله چې اليشع جِلجال ته راواپس شو، نو په هغه مُلک
کښې قحط وو. د پېغمبرانو يوه ډله د هغۀ په وړاندې ناسته
وه، هغۀ خپل نوکر ته وفرمائيل چې په اور باندې يو غټ
لوښے کېږده او د هغوئ دپاره ښوروا تياره کړه. ۳۹ د
هغوئ نه يو کس پټو ته لاړو چې څۀ بوټی راټول کړی. هغۀ د
ځنګلی کدو يو بوټے وموندلو او د ځنګلی کدوانو نه يې يوه
غېږه راټوله کړه. هغۀ دا راوړل، پرې يې کړل او په ښوروا
کښې يې واچول، خو په دې نۀ پوهېدو چې دا څۀ شے دے.
۴۰ ښوروا هغه سړو ته واچولے شوه چې وې خوری، خو

چې څنګه يې دا وڅَکله نو هغوئ اليشع ته وفرمائيل، ”اے د خُدائ پاک خِدمتګاره. په دې لوښى کښې خو زهر دى.“ او هغوئ دا نۀ شوه خوړلے. ۴۱ اليشع څۀ اوړۀ راوغوښتل، لوښى کښې يې واچول او وې فرمائيل، ”هغوئ ته لږه نوره ښوروا واچوه.“ نو په لوښى کښې ښوروا ټيک شوه. ۴۲ يو بل ځل، د بعل‌سليسه نه يو سړے راغلو، اليشع له يې شل روټۍ راوړې چې په هغه کال د اوربشو د اول فصل نه تيارې شوې وې او څۀ تازه وَږى يې هم راوړل. اليشع خپل نوکر ته وفرمائيل چې، ”د پيغمبرانو قبيلې له دا خوراک ورکړه،“ ۴۳ خو هغۀ ورته وفرمائيل، ”سلو سړو ته دا خوراک څنګه کېږدم؟“ اليشع ورته وفرمائيل، ”هغوئ له يې ورکړه چې وې خورى، ځکه چې مالِک خُدائ فرمائى چې هغوئ به ورباندې ماړۀ شى او ترې نه پاتې به هم شى.“ ۴۴ نو نوکر روټۍ د هغوئ په مخکښې کېښوده او لکه چې څنګه مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، هغوئ ټولو روټۍ وخوړه او څۀ ترې نه پاتې هم شوه.

د نعمان روغېدل

۵ ۱ نو د شامى فوج مشر نعمان، د شام د بادشاه يو ډېر عزتمند کس وو، ځکه چې د نعمان په ذريعه مالِک خُدائ شامى فوج له فتح ورکړې وه. هغه يو تکړه فوجى وو، خو د جذام بيمارى يې لرله. ۲ د اِسرائيل خِلاف په يوه حمله کښې، شاميانو يوه وړه اِسرائيلى جينۍ بوتله، چې هغه د نعمان د ښځې نوکره شوه. ۳ يوه ورځ هغې خپلې نېکې ته ووئيل، ”زما خواهش دے چې زما نېک هغه سامرى پيغمبر

له لاړ شی. نو د هغهٔ په ذريعه به زما نېک د جذام نه روغ
شی.“ ۴ کله چې نعمان دا واورېدل، نو هغه بادشاه له لاړو
او چې جينۍ څهٔ وئيلی وُو هغه يې ورته ووئيل. ۵ بادشاه
ورته ووئيل، ”د اِسرائيل بادشاه له لاړ شه او دا خط هغهٔ له
يوسه.“ نو نعمان روان شو او د سپينو زرو دېرش زره سيکې،
شپږ زره د سرو زرو سيکې او لس جوړه ښې جامې يې
يوړې. ۶ هغهٔ چې کوم خط د اِسرائيل بادشاه له وړے وو
په هغې کښې وئيلے شوی وُو، ”کله چې دا خط درورسی نو
تهٔ به زما آفسر نعمان وپېژنې. زهٔ غواړم چې تهٔ د هغهٔ د جذام
علاج وکړې.“ ۷ کله چې د اِسرائيل بادشاه دا خط وکتلو،
نو هغهٔ د يرې نه خپلې جامې وشلولې او وې وئيل، ”د شام د
بادشاه دا خيال دے چې زهٔ دا جذامی سړے روغ کړم؟ ولې
زهٔ خُدائ پاک يم، چې ژوندی کول او مړهٔ کول کوم؟ هغه په
دې کوشش کښې دے چې ما سره جنګ شروع کړی.“ ۸
کله چې اليشع پيغمبر د دې نه خبر شو، نو هغهٔ بادشاه له دا
خبر ورولېږلو، ”تهٔ ولې خفه يې؟ هغه سړے ما له راولېږه، نو
هغهٔ ته به پته ولګی چې په اِسرائيل کښې پيغمبر شته.“ ۹ نو
نعمان د خپلو آسونو او جنګی ګاډو سره لاړو او د اليشع د
کور د دروازې په خولهٔ کښې ودرېدلو. ۱۰ اليشع يو نوکر
بهر ورولېږلو چې هغهٔ ته ووائی چې، ”لاړ شه او خپل ځان د
اُردن په سيند کښې اووهٔ ځل ووينځه، نو ستا ځرمن به بيا
ښهٔ شی او تهٔ به د جذام نه روغ شې.“ ۱۱ خو نعمان غصه
شو او لاړو او وې وئيل، ”زما خيال دا وو چې هغه به خامخا
ما له راوځی، مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته به سوال
وکړی او زما د بيمارې ځرمنې دپاسه به خپل لاس ونيسی او
زهٔ به روغ شم. ۱۲ په دمشق کښې د ابانه او فرفر سيندونه

په اِسرائیل کښې د ټولو سیندونو نه ښهٔ نهٔ دی څهٔ؟ ما په هغه
سیندونو کښې خپل ځان نهٔ شو وینځلے چې روغ شوے
وے.“ نو هغه راواپس شو او په غصه کښې لاړو. ۱۳ د هغهٔ
نوکران ورغلل او ورته يې ووئیل، ”صاحِبه، کهٔ تا ته پېغمبر
فرمائیلی وے چې څهٔ غټ کار وکړه، نو تا به نهٔ وو کړے
څهٔ؟ لکه څنګه چې هغهٔ درته وفرمائیل نو تهٔ خپل ځان ولې نهٔ
وینځې چې روغ شې؟“ ۱۴ نو نعمان د اُردن سیند ته کوز
شو، اووهٔ ځل يې خپل ځان په کښې غوپه کړو، لکه چې
څنګه الیشع ورته فرمائیلی وُو او هغه بلکل روغ شو. د هغهٔ
څرمن د یو ماشوم په شان روغه شوه. ۱۵ نو هغه د ټولو
سرو سره الیشع ته راواپس شو او وې وئیل، ”ګوره، ما ته پته
ده چې د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک نه بغیر بل یو خُدائ هم
نشته، نو صاحِبه، زما نه تُحفه قبوله کړه.“ ۱۶ الیشع ورته
وفرمائیل، ”زهٔ د هغه ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم
چې زهٔ يې خِدمت کوم چې زهٔ به یوه تُحفه هم نهٔ قبلوم.“ نو
نعمان بیا بیا ورته وئیل چې دا قبوله کړه، خو هغهٔ نهٔ اخستله.
۱۷ نو نعمان ووئیل، ”کهٔ تهٔ زما نه تُحفه نهٔ قبلوې، نو ما
پرېږده چې دوه قچرې په خاورو باندې بار کړم، ځکه چې د
نن نه به زهٔ د مالِک خُدائ نه بغیر بل یو خُدائ ته هم
سوزېدونکې نذرانه یا قربانی پیش نهٔ کړم. ۱۸ خو مالِک
خُدائ دې ستا خِدمت کوونکی ته دا یوه غلطی معاف کړی،
کله چې زما نېک د رِمون عبادتخانې ته د سجدې دپاره
ننوځی او هغهٔ زما په لاس باندې تکیه وهلې وی او هلته زهٔ هم
ورسره ټیټ شم، نو چې زهٔ کله د رِمون په عبادتخانه کښې
ټیټېږم، نو مالِک خُدائ دې ستا خِدمت کوونکے د دې په
وجه معاف کړی.“ ۱۹ الیشع ورته وفرمائیل، ”په خیر لاړ

شه.“ او نعمان لاړو. هغۀ لږ شان مزل کړے وو، ۲۰ چې د
الیشع نوکر جیحازی د خپل ځان سره ووئیل، ”زما نیک
نعمان هم داسې پرېښودو او یو څیز یې هم ترې نه وانۀ
خستلو. هغه شامی چې څۀ راوړی وُو نو دۀ له په کار وُو چې
هغه یې ترې نه اخستے وے. زۀ په ژوندی مالِک خُدائ قسم
کوم چې زۀ به په هغۀ پسې ورمنډه کړم او څۀ نه څۀ به ترې
نه واخلم.“ ۲۱ نو هغه په نعمان پسې روان شو. کله چې
نعمان ولیدل چې یو سړی ورپسې منډې وهلې، نو هغه د
خپلې جنګی ګاډۍ نه ورکوز شو او تپوس یې ترې نه وکړو،
”خیر خو دے؟“ ۲۲ جیحازی ورته ووئیل، ”بلکل خیر دے،
خو زۀ خپل نیک د دې دپاره راولېږلم چې تا ته ووایم چې دا
اوس اوس د پېغمبرانو د قبیلې دوه پېغمبران د غرونو مُلک
اِفرائیم نه راورسېدل، نو هغوئ له درې زره د سپینو زرو
سیکې او دوه جوړه ښې جامې ورکړه.“ ۲۳ نعمان ورته
ووئیل، ”صاحِبه، د سپینو زرو شپږ زره سیکې واخله.“ هغۀ
ورته بیا بیا وئیل، او هغۀ سپین زر په دوو بوجو کښې وتړل
او خپلو دوو نوکرانو له یې دوه جوړه ښې جامې ورکړې او د
جیحازی نه مخکښې یې ولېږل. ۲۴ کله چې هغوئ هغه غر
ته ورسېدل چرته چې الیشع اوسېدو، نو جیحازی هغه دوه
بوجۍ واخستلې او کور ته یې یوړې. بیا هغۀ د نعمان نوکران
واپس ولېږل. ۲۵ هغه کور ته واپس لاړو او الیشع ترې نه
تپوس وکړو، ”تۀ چرته وې؟“ هغۀ ورته ووئیل، ”ستا خِدمت
کوونکے هیچرته هم نۀ دے تلے.“ ۲۶ خو الیشع ورته
وفرمائیل، ”زما روح هلته تا سره نۀ وو څۀ چې کله هغه
سړے د خپلې جنګی ګاډۍ نه تا له راکوز شو؟ دا وخت د
پېسو او جامو، د زیتُونو ونو او د انګورو باغونو، د ګډو او

ځاروو یا د نوکرانو د قبلولو نهٔ دے. ۲۷ نو په دې وجه د
نعمان بیماری به په تا او ستا په اولاد باندې د همېشه دپاره
وی.“ کله چې جیحازی لاړو، نو په هغهٔ دا بیماری راغله او د
هغهٔ څرمن د واورې په شان سپینه شوه.

د تبر د سر معجزه

۶ ۱ یوه ورځ د الیشع د قبیلې پېغمبران الیشع له ورغلل
او هغوئ ورته وفرمائیل چې، ”په کوم ځائ کښې چې مونږ
ستا د مشرئ لاندې اوسېږو نو هغه ځائ زمونږ دپاره ډېر
وړوکے دے. ۲ مونږ له اجازت راکړه چې د اُردن سیند
ته لاړ شُو نو مونږ هر یو به یو یو تیر ووهو، نو د اوسېدو
دپاره به یو ځائ جوړ کړُو.“ الیشع ورته وفرمائیل، ”لاړ شئ.“
۳ په هغوئ کښې یو الیشع ته وفرمائیل چې، ”صاحِبه،
مونږ سره لاړ شه،“ نو هغه ورسره لاړو، ۴ او هغوئ په یو
ځائ روان شول. کله چې هغوئ د اُردن سیند ته ورسېدل، نو
هغوئ ونې وهل شروع کړل. ۵ کله چې هغه یو په کښې یوه
ونه وهله، نو ناڅاپه د هغهٔ د تبر نه د اوسپنې سر په اوبو کښې
وغورزېدو. هغهٔ چغه کړه، ”زما نېکه، دا تبر مې د بل چا نه
اخستے وو.“ ۶ الیشع ترې نه تپوس وکړو، ”هغه په کوم
ځائ کښې ورغورزېدو؟“ نو سړی ورته هغه ځائ وښودلو او
الیشع یو لرګے پرې کړو او په اوبو کښې یې وغورزولو، نو د
تبر سر راووتلو او د اوبو دپاسه ګرځېدو. ۷ هغهٔ ورته
وفرمائیل، ”دا بهر راویاسه.“ او هغه سړی خپل لاس وراوږد
کړو او راوایې خستلو.

د شامی فوج شکست خوړل

۸ د شام بادشاه د اِسرائيل سره په جنګ وو. هغۀ د خپلو
آفسرانو سره مشوره وکړه او يو ځائ يې خوښ کړو چې
هلته خپلې خيمې ولګوی. ۹ خو اليشع د اِسرائيل بادشاه له
خبردارے ورولېږلو چې هغه ځائ ته ورنزدې نۀ شی، ځکه
چې شاميان هلته د حملې دپاره پټ وُو. ۱۰ نو د اِسرائيل
بادشاه هغه خلقو له خبردارے ورکړو کوم چې په هغه ځائ
کښې اوسېدل او د اِسرائيل بادشاه هغوئ د نظر لاندې ساتل.
داسې څو څو ځلې وشول. ۱۱ شامی بادشاه په دې باندې
ډېر زيات خفه شو، هغۀ خپل آفسران راوغوښتل او تپوس يې
ترې نه وکړو، ”ستاسو کوم يو کس د اِسرائيل د بادشاه
طرفداری کوی؟“ ۱۲ يو په کښې ووئيل، ”بادشاه سلامت،
هيڅ څوک هم نه. اليشع پېغمبر د اِسرائيل بادشاه ته ستا هغه
خبرې هم کوی چې تۀ يې د خملاستو په کوټه کښې کوې.“
۱۳ بادشاه حُکم وکړو، ”هغه ولټوئ چې کسان ورولېږم او
وې نيسم.“ کله چې هغۀ ته ووئيلے شول چې هغه په دوتين
کښې دے، ۱۴ نو هغۀ هلته د آسونو او جنګی ګاډو سره يو
لوئ لښکر ولېږلو. هغوئ د شپې هغه ښار ته ورسېدل او
محاصره يې کړو. ۱۵ په ورپسې سحر وختی د اليشع نوکر
پاڅېدو، د کور نه بهر لاړو او شامی لښکر او د هغوئ آسونه
او جنګی ګاډی يې وليدې چې ښار يې محاصره کړے وو.
هغه اليشع له واپس لاړو او ورته يې ووئيل، ”زما نېکه، غرق
شُو څۀ وکړُو؟“ ۱۶ اليشع ورته وفرمائيل، ”مۀ يرېږه، مونږ
سره چې څۀ دی نو دا د هغوئ د هر څۀ نه زيات دی.“ ۱۷
بيا هغۀ دُعا وکړه، ”اے مالِکه خُدايه، د هغۀ سترګې وغړوه نو

چې هغه يې وګورى.“ مالِک خُدائ د هغۀ سوال واورېدو او د
اليشع نوکر چې بره وکتل نو وې ليدل چې د اليشع نه
ګېرچاپېره غر د اور د آسونو او جنګى ګاډو نه ډک وُو. ۱۸
کله چې شاميانو حمله وکړه، نو اليشع دُعا وکړه، ”اے مالِکه
خُدايه، دا سړى ړاندۀ کړه.“ نو مالِک خُدائ د هغۀ سوال
واورېدو او هغوئ يې ړاندۀ کړل. ۱۹ بيا اليشع هغوئ له
ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو په غلطه لار روان يئ، دا
هغه ښار نۀ دے کوم چې تاسو لټوئ. ما پسې راځئ او زۀ به
مو هغه سړى له بوځم چې کوم تاسو لټوئ.“ نو هغۀ هغوئ
سامريه ته بوتلل. ۲۰ چې څنګه هغوئ ښار ته ورننوتل، نو
اليشع دُعا وکړه، ”اے مالِکه خُدايه، د هغوئ سترګې وغړوه
چې هغوئ ليدل وکړى.“ نو مالِک خُدائ د هغۀ سوال
واورېدو، هغۀ د هغوئ نظر ښۀ کړو او هغوئ وليدل چې
هغوئ په سامريه کښې دننه وُو. ۲۱ کله چې د اِسرائيل
بادشاه شاميان وليدل، نو هغۀ د اليشع نه تپوس وکړو،
”صاحِبه، زۀ هغوئ ووژنم؟ زۀ هغوئ ووژنم څۀ؟“ ۲۲ هغۀ
ورته وفرمائيل، ”نه، هغه فوجيان مۀ وژنه. کۀ هغوئ په جنګ
کښې هم نيولے شوى وے نو هغوئ به دې نۀ وژلے. هغوئ
ته روټئ او اوبۀ کېږده، چې خوراک څښاک وکړى نو واپس
دې خپل نېک له لاړ شى.“ ۲۳ نو د اِسرائيل بادشاه د هغوئ
دپاره يوه لويه مېلمستيا وکړه، او چې هغوئ خوراک څښاک
وکړو، نو هغوئ يې واپس د شام بادشاه له ولېږل. نو د هغه
وخت نه شاميانو د اِسرائيل په مُلک باندې حمله کول
پرېښودل.

د سامريه محاصره

۲۴ څۀ موده وروستو د شام بادشاه بِن‌حدد د اِسرائيل
خِلاف خپل ټول فوج روان کړو او د سامريه ښار يې
محاصره کړو. ۲۵ نو د دې محاصرې په وجه په ښار کښې
د خوراک کمے دومره زيات شو چې د خر يو سر د سپينو
زرو په اتيا سيکو باندې خرڅېدو او د تقريباً يو پاو د
ګوګوشتکې غل د سپينو زرو په پينځو سيکو باندې خرڅېدل.
۲۶ د اِسرائيل بادشاه د ښار په دېوال باندې ګرځېدو چې
يوې ښځې ورته چغه کړه، ”بادشاه سلامت، زما مدد وکړه.“
۲۷ هغۀ ورته ووئيل، ”مالِک خُدائ چې ستا مدد نۀ کوى، نو
زۀ دې څنګه مدد وکړم؟ ما سره نه د درمند خوراک شته او
نۀ د انګورو د لنګرى نه مے شته؟ ۲۸ ستا مسئله څۀ ده؟“
هغې ورته ووئيل، ”هغه بله ورځ دې ښځې ما ته ووئيل چې
مونږ به زما بچے وخورو او بيا بله ورځ به د هغې بچے
وخورو. ۲۹ نو مونږ زما زوئ پوخ کړو او ومو خوړو. په
وريسې ورځ ما هغې ته ووئيل چې مونږ به د هغې زوئ
وخورو، خو هغې پټ کړو.“ ۳۰ چې دا يې واورېدل، نو
بادشاه د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او چې کوم خلق د
دېوال سره نزدې وُو نو هغوئ وليدل چې هغۀ د خپلو جامو
لاندې د ټاټ جامې اغوستې وې. ۳۱ هغۀ ووئيل، ”کۀ نن
ورځ د اليشع سر د بدن نه لرې نۀ شى نو خُدائ پاک دې ما د
ورځې د ختمېدو سره ووژنى.“ ۳۲ نو هغۀ يو پيغام وړونکے
وليږلو چې اليشع راولى. اليشع په کور کښې د يو څو مشرانو
سره ملاقات کولو. د بادشاه پيغام وړُونکى د رارسېدو نه
مخکښې، اليشع مشرانو ته وفرمائيل، ”هغه قاتِل زما د وژلو
دپاره څوک رالېږلے دے. نو چې کله هغه دلته راورسېږى،

نو دروازه بنده کړئ او دننه يې مۀ راپرېږدئ. بادشاه به په
خپله په هغۀ پسې وى.“ ۳۳ نو هغۀ لا خبرې ختمې کړې نۀ
وې، چې بادشاه راورسېدو او وې وئيل، ”دا مصيبت د مالِک
خُدائ نه په مونږ باندې راغلے دے. زۀ دې نور د مالِک
خُدائ په طمع کښې ولې پاتې شم؟“

۷ ۱ بيا اليشع ورته وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ کلام ته
غوږ ونيسه. مالِک خُدائ داسې فرمائى، سبا دا وخت به د
سپينو زرو په يوه سيکه باندې درې کلو ښۀ اوړۀ يا شپږ کلو
اوربشې د سامريه د دروازې خولې سره خرڅولے شى.“
۲ نو د بادشاه خاص آفسر اليشع ته ووئيل، ”کۀ مالِک
خُدائ د آسمان نه د غلو دانو د باران دروازې کولاو کړے هم
وے، نو دا کار به ونۀ شى.“ اليشع ورته وفرمائيل، ”دا به تۀ
په خپلو سترګو ووينې، خو تۀ به ترې نه هيڅ هم ونۀ خورې.“

د شام د فوجيانو تلل

۳ په هغه وخت کښې د ښار د دروازې د خولې سره د
جذام د بيمارۍ څلور سړى وُو او هغوئ يو بل ته ووئيل،
”مونږ دې تر مرګه پورې دلته ولې ناست يُو؟ ۴ ښار ته د
ننوتلو فائده نشته، دننه به د لوږې نه مړۀ شُو، خو کۀ مونږ
دلته ناست يُو، نو بيا به هم مړۀ شُو. نو راځئ چې د شاميانو
کېمپ ته لاړ شُو، کۀ هغوئ زمونږ ژوند بچ کړو، نو ژوندى
خو به يُو کۀ نه، خو کۀ ومو وژنى، نو مرو خو هسې هم.“ ۵
نو په ماښامى کښې هغوئ پاڅېدل او د شاميانو کېمپ ته
لاړل، خو چې کله هغوئ ورورسېدل، نو هلته هيڅوک هم
نۀ وُو. ۶ مالِک خُدائ د شاميانو په فوج باندې د جنګ

ګاډو، آسونو او د يو لوئ فوج آوازونه اورولی وُو، نو شاميانو
يو بل ته ووئيل، ”د اِسرائيل بادشاه، حِتيان او د مِصر
بادشاهان او د هغوئ فوجيان د حملې دپاره په پيسو نيولی
دی.“ ۷ نو په هغه ماښام شاميان د خپل ژوند بچ کولو
دپاره تښتېدلی وُو، خپلې خېمې، آسونه، خرۀ او خپل کېمپونه
يې هم داسې پرېښی وُو. ۸ کله چې هغه ځلور سړی د
خېمو غاړې ته ورسېدل، نو هغوئ يوې خېمې ته وردننه
شول، هلته چې څۀ وُو نو هغه يې وخوړل او وې څښل، چې
کوم سپين زر، سرۀ زر او جامې يې وموندلې نو هغه يې يوړل
او پټ يې کړل، هغوئ بيا راغلل، يوې بلې خېمې ته وردننه
شول او هم هغه شان يې وکړل. ۹ خو بيا هغوئ يو بل ته
ووئيل، ”دا کار صحيح نۀ دے. مونږ سره ښۀ زېرے دے او
مونږ له دا د ځان سره ساتل نۀ دی په کار. کۀ مونږ تر سبا
پورې د دې د وئيلو اِنتظار وکړو، نو سزا به راته مِلاو شی.
راځئ چې لاړ شُو او د بادشاه آفسران خبر کړُو.“ ۱۰ نو
هغوئ د شاميانو د کېمپ نه روان شول، واپس سامريه ته
لاړل او د دروازو سپنتريانو ته يې آواز وکړو، ”مونږ د
شاميانو خېمو ته تلی وُو خو نۀ مو د چا آواز واورېدو او نۀ
مو څوک وليدل، آسونه او خرۀ تړلی پاتې وُو او خېمې هم
هغه شان روغې ولاړې وې.“ ۱۱ نو سپنتريانو د دې خبر
اِعلان وکړو او دا خبر محل ته ورسېدو. ۱۲ خو بادشاه د
شپې د کټ نه پاڅېدو او خپلو آفسرانو ته يې ووئيل، ”زۀ به
تاسو ته ووايم چې شاميانو زمونږ خِلاف څۀ منصوبه جوړه
کړې ده. هغوئ ته زمونږ د قحط پته ده، نو هغوئ ځکه خپلې
خېمې پرېښې دی او پټو ته د پټېدو دپاره تلی دی. د هغوئ
خيال دا دے چې کله مونږ د خوراک دپاره د ښار نه لاړ شُو،

نو هغوئ به مونږ ژوندى ونيسى او ښار به قبضه کړى.“ ١٣
د هغهٔ يو آفسر ورته ووئيل، ”په دې ښار کښې خلق هسې هم
مرګِ حال دى. نو په تاسو کښې دې څهٔ کسان پينځهٔ آسونه د
پاتې شوى آسونو نه خوښ کړئ او لاړ دې شى. کهٔ په دوئ
څهٔ چل وشو، نو پرواه نهٔ کوى ځکه کهٔ دلته وے نو هم به
مونږ سره مړهٔ شى. ګنې مونږ ته خو به دا پته ولګى چې څهٔ
چل دے.“ ١٤ نو هغوئ سړى خوښ کړل او بادشاه هغوئ
په دوو جنګى ګاډو کښې ولېږل چې لاړ شئ او دا معلوم کړئ
چې په شامى فوج باندې څهٔ شوى دى. ١٥ چې هغه سړى د
اُردن پورې ورپسې لاړل، نو هغوئ په ټوله لار باندې هغه
جامې او سامان وليدو چې د شاميانو نه په تېښته کښې پاتې
شوے وو. بيا هغوئ راواپس شول او بادشاه يې خبر کړو.
١٦ د سامريه خلق راووتل او د شاميانو خېمې يې لوټ
کړې. او لکه چې څنګه مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، د سپينو
زرو په يوه سيکه باندې درې کلو ښهٔ اوړهٔ يا شپږ کلو
اوربشې خرڅېدلې. ١٧ نو داسې وشول چې د اِسرائيل
بادشاه خپل خاص آفسر ته د ښار د دروازې ذمه وارى په
حواله کړې وه. هغه آفسر هلته د خلقو د پښو لاندې شو او
مړ شو، لکه څنګه چې اليشع په هغه وخت کښې پېشګوئې
کړې وه چې بادشاه هغهٔ سره مِلاوېدو له تلے وو. ١٨ اليشع
په هغه وخت بادشاه ته فرمائيلى وُو چې سبا دا وخت به په
سامريه کښې درې کلو ښهٔ غنم يا شپږ کلو اوربشې د سپينو
زرو په يوه سيکه باندې خرڅيږى، ١٩ او آفسر اليشع ته په
جواب کښې وئيلى وُو، ”کهٔ مالِک خُدائ د آسمان د باران
دروازې کولاو کړے هم وے، نو دا کار به ونهٔ شى.“ او
اليشع ورته فرمائيلى وُو، ”دا به تهٔ په خپلو سترګو ووينې، خو

تهٔ به هیڅ هم ترې نه ونهٔ خورې.“ ۲۰ نو د هغهٔ سره هم دغه
شان وشول، هغهٔ د ښار د دروازې سره د خلقو د پښو لاندې
شو او مړ شو.

د ښځې د شونیم نه راواپس کېدل

٨ ۱ نو اليشع هغه ښځې له مشوره ورکړه چې د هغې
زوئ يې راژوندے کړے وو، او ورته يې وفرمائيل چې، ”تهٔ او
ستا خاندان لاړ شئ او په بل ځائ کښې اوسېږئ، ځکه چې
مالِک خُدائ فرمائيلى دى چې په دې مُلک کښې به اووهٔ کاله
قحط وى.“ ۲ نو هغه ښځې هم هغه شان وکړل چې څنګه د
خُدائ پاک خِدمتګار مشوره ورکړې وه. هغې خپل خاندان
بوتلو او اووهٔ کاله د فلستيه په مُلک کښې اوسېدل. ۳ د
اووهٔ کال په ختمېدو، هغه واپس اِسرائيل ته راغله او بادشاه
له لاړه چې مِنت ورته وکړى چې خپله زمکه او کور ورته
واپس مِلاو شى. ۴ هغې وليدل چې بادشاه د اليشع نوکر
جيحازى سره خبرې کولې، بادشاه غوښتل چې د اليشع په
لويو معجزو باندې پوهه شى. ۵ کله چې جيحازى بادشاه
ته وئيل چې اليشع يو مړے راژوندے کړے وو، نو هغه ښځې
بادشاه ته عرض وکړو. جيحازى هغهٔ ته ووئيل، ”بادشاه
سلامت، هغه ښځه دا ده او دا يې زوئ دے چې اليشع
راژوندے کړے وو.“ ۶ بادشاه ښځې ته ووئيل چې خپله
قيصه بيان کړه، چې څهٔ شوى وُو نو هغې ورته بيان کړل.
بادشاه يو آفسر راوغوښتو او ورته يې ووئيل چې، ”هغې له
خپل هر څهٔ واپس ورکړه، سره د هغې د زمکې د اووهٔ کالو
آمدن.“

اليشع او د شام بادشاه بِن‌حدد

۷ اليشع په هغه وخت دمشق ته لاړو چې د شام بادشاه
بِن‌حدد بيمار وو. نو چې بادشاه خبر شو چې اليشع هلته
دے، ۸ نو هغهٔ خپل يو آفسر حِزائيل ته ووئيل، ”هغه
پېغمبر له يوه تُحفه يوسه او هغهٔ ته ووايه چې د مالِک خُدائ
نه تپوس وکړی چې زهٔ به د دې بيمارۍ نه ښهٔ شم او کهٔ نه.“
۹ نو حِزائيل په څلوېښتو اوښانو باندې د دمشق ښهٔ
څيزونه بار کړل او اليشع له لاړو. کله چې حِزائيل ورسره
مِلاو شو نو ورته يې ووئيل، ”ستا خِدمتګار بِن‌حدد بادشاه زهٔ
د دې تپوس دپاره رالېږلے يم چې هغه به د خپلې بيمارۍ نه
ښهٔ شی او کهٔ نه.“ ۱۰ اليشع ورته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ
ما ته دا څرګنده کړې ده چې هغه به مړ شی، خو هغهٔ له لاړ
شه او ورته ووايه چې هغه به روغ شی.“ ۱۱ اليشع ورته نيغ
نيغ کتل او سترګې يې ترې نه نهٔ اړولې چې خزائيل وشرمېدو
نو د خُدائ پاک خِدمتګار په ژړا شروع وکړه. ۱۲ حِزائيل
ترې نه تپوس وکړو، ”زما صاحِبه ولې ژاړې؟“ اليشع ورته
وفرمائيل، ”ما ته د هغه بدو پته ده چې تهٔ به يې د اِسرائيليانو
سره کوې، تهٔ به د هغوئ قلعې وسوزوې، د هغوئ زلمی به په
تُوره ووژنې، د هغوئ بچی به ټوټې ټوټې کړې او د هغوئ د
اُميدوارو ښځو خېټې به وشلوې.“ ۱۳ حِزائيل ورته ووئيل،
”زما په شان يو معمولی انسان دومره غټ کار څنګه کولے
شی؟“ اليشع ورته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ما ته ښودلی دی
چې تهٔ به د شام بادشاه شې.“ ۱۴ خزائيل بِن‌حدد له لاړو،
بِن‌حدد ترې نه تپوس وکړو، ”اليشع څهٔ وفرمائيل؟“ حِزائيل
ورته ووئيل، ”هغهٔ ما ته ووئيل چې تهٔ به روغ جوړ شې.“ ۱۵

خو په وریسې ورځ خزائیل یوه کمبله واخسته، په اوبو کښې
یې لمده کړه او د بادشاه په مخ باندې یې واچوله، ساه یې
ورله بنده کړه او مړ شو. او حِزائیل د بِن‌حدد نه پس د شام
بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهورام

۱۶ د اِسرائیل د بادشاه د اخی‌اب زوئ یورام د بادشاهئ په
پینځم کال، د یهوسفط زوئ یهورام د یهوداه بادشاه شو ۱۷
چې عُمر یې دوه دیرش کاله وو او هغهٔ په یروشلم باندې اتهٔ
کاله بادشاهی وکړه. ۱۸ هغهٔ د اخی‌اب لور وادهٔ کړه او د
اخی‌اب د خاندان په شان هغه هم د اِسرائیل د بادشاهانو په
شان په غلطو لارو روان وو. هغهٔ د مالِک خُدائ په نظر کښې
بد وکړل، ۱۹ خو مالِک خُدائ نهٔ غوښتل چې یهوداه تباه
کړی، ځکه چې هغهٔ د خپل خِدمت کوونکی داؤد سره لوظ
کړے وو چې د هغهٔ د اولاد ځلیدونکې بادشاهی به د همېشه
دپاره وی. ۲۰ د یهورام په بادشاهئ کښې ادوم د یهوداه
خِلاف بغاوت وکړو او یو خپل بادشاه یې جوړ کړو. ۲۱ نو
یهورام د خپلو ټولو جنګی ګاډو سره صعیر ته روان شو، چې
هلته ادومی فوجیانو هغوئ محاصره کړل. د شپې هغهٔ او د
هغهٔ د جنګی ګاډو مشرانو محاصره ماته کړه او وتښتېدل او
د هغهٔ فوجیان خپلو کورونو ته واپس شول. ۲۲ نو د یهوداه
ادوم تر اوسه پورې آزاد دے. هم په دې دوران کښې د لِبناه
ښار هم بغاوت وکړو. ۲۳ یهورام چې نور هر څهٔ هم کړی
وُو هغه د یهوداه د بادشاهانو د تاریخ په کِتاب کښې لیکلے
شوی دی. ۲۴ یهورام مړ شو او د داؤد په ښار کښې په
شاهی ادیره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ اخزیاه د هغهٔ نه

پس بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه اخزیاه

٢٥ د اِسرائیل بادشاه د اخی‌اب زوئ یورام د بادشاهۍ په
دولسم کال، د یهورام زوئ اخزیاه د یهوداه بادشاه شو ٢٦
چې عُمر یې دوویشت کاله وو او هغهٔ یو کال په یروشلم
باندې بادشاهي وکړه. د هغهٔ د مور عتلیاه نوم وو، چې د
اخی‌اب بادشاه لور او د اِسرائیل بادشاه عُمری نمسۍ وه.
٢٧ هغه هم د اخی‌اب د خاندان په لار روان وو او هغه څهٔ
یې کول چې د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وُو، لکه څنګه
چې د اخی‌اب خاندان کړی وُو، ځکه چې هغه د اخی‌اب د
خاندان وو. ٢٨ اخزیاه بادشاه د اِسرائیل د بادشاه یورام په
یو جنګ کښې ملګرتیا وکړه چې دا جنګ د شام د حِزائیل
خِلاف وو. فوجونه په رامات‌جِلعاد کښې وجنګېدل او یورام
په جنګ کښې زخمی شو. ٢٩ هغه د یزرعیل ښار ته راواپس
شو چې زخمونه یې روغ شی او اخزیاه هلته د مِلاوېدو دپاره
ورَغلو.

یاهُو د اِسرائیل بادشاه مقرر کېدل

٩ ١ په دې دوران کښې الیشع پېغمبر د پېغمبرانو د قبیلې
یو کس راوغوښتو او هغهٔ ته یې وفرمائیل، ”ملا وتړه او
رامات‌جِلعاد ته لاړ شه. د زیتُونو د تېلو دا لوښے ځان سره
یوسه، ٢ او چې کله تهٔ هلته ورسېږې نو د نِمسی نمسے او
د یهوسفط زوئ یاهُو ولټوه. او هغه د خپلو ملګرو نه یو کوټې
ته بوځه، ٣ د لوښې دا تېل د هغهٔ په سر باندې واچوه او

ورته ووايه چې مالِک خُدائ دا اِعلان کوى چې هغه تا د
اِسرائيل بادشاه مقرروى. بيا دروازه کولاو کړه او زر زر
وتښته.“ ۴ نو هغه زلمے پېغمبر رامات‌جِلعاد ته لاړو، ۵
هلته يې د فوج آفسران وليدل چې راغونډ وُو. هغهٔ وفرمائيل،
”صاحِبه، ما سره ستا دپاره يو پېغام دے.“ ياهُو ورته ووئيل،
”تهٔ په مونږ کښې چا ته وائې؟“ نو هغهٔ ورته وفرمائيل، ”د فوج
مشره، تا ته وايم.“ ۶ نو هغوئ دواړه دننه لاړل او هغه
زلمى پېغمبر د ياهُو سر د زيتُونو په تېلو غوړ کړو او ورته يې
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دا اِعلان
کوى چې زهٔ تا په خپلو خلقو اِسرائيل باندې بادشاه مقرروم.
۷ تهٔ به د خپل نيک د اخى‌اب کورنى تباه کوې، نو داسې
به زهٔ ايزبل له سزا ورکړم ځکه چې هغې زما پېغمبران او زما
نور خِدمت کوونکى وژلى وُو. ۸ د اخى‌اب مکمل خاندان
او اولاد به مرى، زهٔ به د هغهٔ په خاندان کښې هر يو نارينه
ختم کړم، کهٔ هغه بوډا وى او کهٔ ځوان وى. ۹ زهٔ به د هغهٔ
د خاندان سره هم هغه شان سلوک وکړم لکه څنګه سلوک
مې چې د اِسرائيل د بادشاهانو د نباط زوئ يربعام او د اخياه
زوئ بعشا سره کړے وو. ۱۰ ايزبل به هيڅ څوک نهٔ
ښخوى، او د يزرعيل په علاقه کښې به سپى د هغې لاش
وخورى.“ بيا هغه ځوان پېغمبر دروازه کولاو کړه او منډه يې
کړه. ۱۱ ياهُو خپلو ملګرو آفسرانو له واپس لاړو، چې هغوئ
ترې نه تپوس وکړو، ”خېر خو دے؟ هغه ليونے تا له د څهٔ
دپاره راغلے وو؟“ ياهُو ورته ووئيل، ”تاسو ته پته ده چې هغه
څنګه سړے دے او څنګه خبرې کوى.“ ۱۲ هغوئ ورته
ووئيل، ”مونږ ته رښتيا خبره وکړه چې هغهٔ څهٔ وفرمائيل.“ نو
هغهٔ جواب ورکړو چې، ”هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، مالِک

خُدائ اِعلان کوی چې تا زهٔ د اِسرائيل بادشاه مقرروم.“ ۱۳ نو سمدستی د ياهُو ملګرو آفسرانو خپلې چُوغې د پوړۍ دپاسه خورې کړې چې ياهُو وربانديې ودريږی، بيګلې يې وغږولې او چغه يې کړه، ”ياهُو بادشاه دے.“

د اِسرائيل د بادشاه يورام قتل

۱۴-۱۵ بيا ياهُو د يورام بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه، چې هغه په يزرعيل کښې وو، چې هلته د دې دپاره تلے وو چې هغه زخمونه يې روغ شی چې هغه د شام بادشاه حِزائيل خِلاف په جنګ کښې زخمی شوے وو. نو ياهُو خپلو ملګرو آفسرانو ته ووئيل، ”کهٔ تاسو زما ملګرتيا کوئ، نو چې هيڅ څوک هم د رامات‌جِلعاد نه ونهٔ تښتئ چې په يزرعيل کښې خلق خبر کړئ.“ ۱۶ بيا هغه په خپله جنګی ګاډۍ کښې سور شو او يزرعيل ته روان شو. يورام تر اوسه پورې روغ شوے نهٔ وو او د يهوداه بادشاه اخزياه د هغهٔ تپوس له ورغلے وو. ۱۷ په يزرعيل کښې د څوکيدارۍ په برج کښې يو محافظ وو چې هغهٔ ياهُو او د هغهٔ فوجيان وليدل چې راروان وُو. هغهٔ چغه کړه، ”ما يو څو سړی وليدل چې راروان دی.“ يورام ورته ووئيل، ”په آس سور يو سړے ورولېږه چې دا معلوم کړی چې خير خو دے.“ ۱۸ پيغام وړونکے ياهُو له ورَغلو او ورته يې ووئيل، ”بادشاه معلومول غواړی چې خير خو دے څنګه راغلے يئ؟“ ياهُو ورته ووئيل، ”تاسو په خير څهٔ کوئ؟ ما پسې راځه.“ محافظ دا خبر ورکړو چې پيغام وړونکے هغه قبيلې ته رسيدلے دے خو واپس رانهٔ غلو. ۱۹ نو بادشاه په آس سور دويم سړے ورولېږلو. کله چې هغه هغوئ له ورَغلو نو ورته يې ووئيل،

”بادشاه داسې وائی، خېر خو دے ځنګه راغلے يې؟“ ياهُو
ورته ووئيل، ”تاسو په خېر څۀ کوئ؟ ما پسې راځه.“ ٢٠
محافظ يو ځل بيا خبر ولېږلو چې پېغام وړونکے هغه قبيلې
ته رسېدلے دے خو واپس رانۀ غلو. او هغۀ دا هم ووئيل،
”هغه خپله جنګی ګاډے د ليونی په شان چلوی، لکه چې ياهُو
وی.“ ٢١ يورام بادشاه حُکم وکړو، ”زما جنګی ګاډے تياره
کړئ.“ نو هغوئ تياره کړه او هغه او اخزياه بادشاه روان
شول، دواړه د ياهُو سره مِلاوېدو دپاره په خپله خپله جنګی
ګاډے کښې سوارۀ وُو او د نبوت په پټی کښې ورسره مِلاو
شول. ٢٢ يورام ترې نه تپوس وکړو، ”خېر خو دے ځنګه
راغلې؟“ ياهُو ورته ووئيل، ”خېر به ځنګه وی، چې په مونږ
کښې هغه کوډې او بُت پرستی موجوده وی چې ستا مور
ايزبل شروع کړې دی؟“ ٢٣ يورام چغه کړه، ”اخزياه، دا
سازش دے.“ نو هغۀ سمدستی خپله جنګی ګاډے راتاو کړه
او هغه روان شو چې وتښتی. ٢٤ ياهُو خپله لينده راوويسته
او پوره يې راښکله او د يورام د ولو مينځ يې په غشی وويشتو
او د هغۀ زړۀ يې سورے کړو. يورام په خپله جنګی ګاډے
کښې مړ پرېوتو. ٢٥ او ياهُو خپل آفسر بِدقر ته ووئيل، ”د
هغۀ لاش اوچت کړه او په هغه پټی کښې يې وغورزوه چې د
نبوت دے. هغه راپه ياد کړه چې کله تۀ او زۀ د يورام بادشاه
پلار اخی‌اب پسې روان وُو، نو مالِک خُدائ د اخی‌اب خِلاف
دا کلام وکړو، ٢٦ ما د نبوت او د هغۀ د زامنو قتل پرون
وليدو. زۀ دا قسم کوم چې زۀ به تا له هم په دې پټی کښې
سزا درکړم.“ نو ياهُو خپل آفسر له حُکم ورکړو چې، ”د
يورام لاش اوچت کړه او په هغه پټی کښې يې واچوه چې کوم
د نبوت دے، نو چې د مالِک خُدائ قسم پوره شی.“

د یهوداه بادشاه اخزیاه وژل

۲۷ اخزیاه خبر شو چې څۀ شوی وُو، نو هغه په خپله
جنګی ګاډۍ کښې د بیت‌هګان ښار طرف ته وتښتېدو او یاهُو
وریپسې وو. یاهُو خپلو سړو له حُکم ورکړو، ”دے هم
ووژنئ.“ او چې کله هغۀ د ابلیعام ښار سره نزدې جور ته
خپله جنګی ګاډۍ روانه کړې وه نو هغه یې زخمی کړو، خو
تر هغې پورې روان وو چې د مِجدو ښار ته ورسېدو او هلته
مړ شو. ۲۸ د هغۀ خپلو آفسرانو د هغۀ لاش په جنګی ګاډۍ
کښې واپس یروشلم ته یوړو او د داؤد په ښار کښې په شاهی
اديره کښې یې ښخ کړو. ۲۹ اخزیاه د اخی‌اب د زوئ یورام
د بادشاهۍ په یوولسم کال د یهوداه بادشاه جوړ شوے وو.

د مَلِکه ایزبل وژلے کېدل

۳۰ یاهُو یزرعیل ته ورسېدو. نو چې ایزبل خبر شوه، نو
رانجۀ یې پورې کړل، ویښتۀ یې سم کړل او په محل کښې د
یوې کړکۍ سره ودرېده او بهر یې کتل. ۳۱ څنګه چې یاهُو
دروازې ته راورسېدو، نو هغې ورته آواز وکړو، ”تۀ د زِمری
په شان یې، تۀ د خپل نېک قاتِل یې، تۀ څنګه دلته په خیر سره
راغلې؟“ ۳۲ یاهُو بره وکتل او چغه یې کړه، ”زما ملګرتیا
څوک کوی؟“ دوو یا دریو خصیانو هغۀ ته لاندې وکتل، ۳۳
او یاهُو هغوئ ته ووئیل، ”هغه لاندې راوغورزوئ.“ نو هغوئ
هغه لاندې راوغورزوله او آسونو د هغې لاش د پښو لاندې
کړو او د هغې په وینو باندې دېوال او آسونه لت پت شول.
۳۴ بیا یاهُو لاړو او د خوراک څښاک نه پس هغۀ ووئیل،
”دا لعنتی ښځه بوځئ او ښخه یې کړئ، کۀ څۀ هم وی خو د

بادشاه لور خو ده کنه.“ ۳۵ خو چې سرې د هغې ښخېدلو
له ورغلل نو هغوئ د هغې کوپړۍ، پښو او د هغې د لاسونو نه
بغیر هیڅ هم ونهٔ موندل. ۳۶ کله چې هغوئ یاهُو د دې نه
خبر کړو، نو هغهٔ ووئیل، ”دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ
فرمائیلی وُو چې داسې به کیږی، کله چې هغهٔ د خپل خِدمت
کوونکی الیاس په ذریعه دا کلام کړے وو یعنې، د یزرعیل په
علاقه کښې به سپی د ایزبل لاش وخوری. ۳۷ د ایزبل لاش
د یزرعیل په مُلک کښې په یو پټی کښې به په زمکه باندې د
سوټو په شان خور ورو پروت وی او څوک به هم نهٔ وی چې
هغه وپېژنی.“

د اخی‌اب د اولاد وژلے کېدل

۱۰ ۱ د اخی‌اب بادشاه اویا زامن د سامریه په ښار
کښې اوسېدل. یاهُو یو خط ولیکلو او د ښار حکمرانانو، د
ښار مشرانو او د اخی‌اب د اولاد مشرانو له یې د دې نقلونه
ولیږل. په خط کښې دا وئیلی شوی وُو، ۲ ”تاسو د بادشاه
د زامنو مشران یئ او ستاسو حِفاظت د جنګی ګاډو، آسونو،
وسلو او د پَخو دېوالونو د ښارونو سره کیږی. چې څنګه
تاسو ته دا خط مِلاو شی، ۳ نو تاسو د بادشاه د زامنو نه
یو ښهٔ کس خوښ کړئ، هغه بادشاه جوړ کړئ او د هغهٔ د
حِفاظت دپاره جنګ کوئ.“ ۴ د سامریه حکمرانان
وېرېدل. هغوئ ووئیل، ”یورام بادشاه او اخزیاه بادشاه چې د
یاهُو مخالفت نهٔ شو کولے نو مونږ د هغهٔ مخالفت څنګه
وکړُو؟“ ۵ نو د محل آفسر او د ښار آفسر، سره د ښار د
مشرانو او د بادشاه د زامنو محافظانو، یاهُو له دا پیغام

ولېږلو، ”مونږ ستا خِدمت کوونکی يُو او چې تهٔ څهٔ وائې نو
هغې ته تيار يُو. خو مونږ د هيچا نه هم بادشاه نهٔ جوړوُو، چې
څهٔ تا ته ښهٔ ښکاری نو هم هغه وکړه.“ ٦ ياهُو هغوئ ته يو
بل خط وليکلو، ”کهٔ تاسو زما ملګرتيا کوئ او زما حُکمونو
منلو ته تيار يئ، نو سبا دا وخت په يزرعيل کښې د اخیٰاب
بادشاه د زامنو سرونه ما له راوړئ.“ د اخیٰاب بادشاه اويا
زامن د سامريه ښار د مشرانو د حِفاظت لاندې لوئ شول.
٧ چې کله د ياهُو خط راورسېدو، نو د سامريه مشرانو د
اخیٰاب هغه اويا واړه زامن ووژل، د هغوئ سرونه يې په
ټوکرو کښې واچول او په يزرعيل کښې يې ياهُو له ولېږل. ٨
کله چې ياهُو خبر شو چې د اخیٰاب د زامنو سرونه راوړے
شوی دی، نو هغهٔ حُکم ورکړو چې د دې نه د ښار د دروازې
په خولهٔ کښې دوه ډيری جوړ کړئ او تر سحر پورې دې هلته
پرېښودلے شی. ٩ په سحر کښې، هغه د ښار دروازې له
لاړو او چې کوم خلق هلته وُو نو هغوئ ته يې ووئيل، ”زهٔ هغه
څوک يم چا چې د يورام بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه
او هغه يې ووژلو، تاسو د هغې ذمه وار نهٔ يئ. خو دا ټول چا
ووژل؟ ١٠ تاسو يقين وکړئ چې د مالِک خُدائ کوم پېغام
د اخیٰاب د خاندان په حقله بيان شوے وو هغه به نهٔ ناکام
کيږی. مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی الياس په ذريعه
دا اِعلان کړے وو چې داسې به کيږی.“ ١١ بيا ياهُو د
اخیٰاب نور ټول خپلوان ووژل چې کوم په يزرعيل کښې
اوسېدل او د هغهٔ ټول آفسران، نزدې ملګری او اِمامان هم، د
هغوئ نه يو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو.

د اخزیاه بادشاه د خپلوانو وژلے کېدل

۱۲ یاهُو سامریه ته روان شو. په لار کښې، د هغه ځائ سره
چې نوم یې "د شپانو ځائ" وو، ۱۳ هغه د یهوداه د مړ
بادشاه اخزیاه د یو څو خپلوانو سره مِلاو شو او د هغوئ نه
یې تپوس وکړو، "تاسو څوک یئ؟" هغوئ ورته ووئیل، "مونږ
د اخزیاه خپلوان یُو، مونږ یزرعیل ته روان یُو چې د مَلِکه
ایزبل او د شاهی خاندان د نورو کسانو درناوے وکړُو." ۱۴
یاهُو خپلو سړو له حُکم ورکړو، "هغوئ ژوندی ونیسئ." نو
هغوئ یې ونیول او هغوئ یې هلته د یوې کندې سره نزدې
ووژل. هغوئ ټول دوه څلوېښت کسان وُو او د هغوئ نه یو
کس هم ژوندے پاتې نۀ شو.

د اخیاب د پاتې شوو ټولو خپلوانو وژلے کېدل

۱۵ یاهُو یو ځل بیا روان شو، په لار کښې هغه د ریکاب
زوئ یوندب سره مِلاو شو. یاهُو ورباندې سلام واچولو او
ورته یې ووئیل، "تۀ هم زما هغه شان وفادار یې لکه چې څنګه
زۀ ستا وفادار یم؟" یوندب ورته ووئیل، "آو، زۀ ستا وفادار
یم." یاهُو ورته ووئیل، "کۀ داسې وی نو ما له لاس راکړه." نو
هغۀ لاس ورکړو. یاهُو هغه د ځان سره خپلې جنګی ګاډۍ ته
وخېژولو. ۱۶ او هغۀ ورته ووئیل، "ما سره لاړ شه او په
خپله وګوره چې زۀ د مالِک خُدائ څومره وفادار یم." او هغه
یې په خپله جنګی ګاډۍ کښې بوتلو. ۱۷ کله چې هغوئ
سامریه ته راغلل، نو یاهُو د اخیاب ټول پاتې شوی خپلوان
ووژل، تر دې پورې چې یو هم ژوندے پاتې نۀ شو، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ الیاس ته کلام کړے وو.

د بعل عبادت کوونکی وژلے کېدل

۱۸ یاهُو د سامریه ټول خلق راغونډ کړل او ورته یې ووئیل، ”اخی‌اب بادشاه د بعل بُت لږ شان خِدمت کړے دے، خو زهٔ به یې د هغهٔ نه هم زیات خِدمت وکړم. ۱۹ د بعل ټول پېغمبران، د هغهٔ ټول عبادت کوونکی او ټول اِمامان راغونډ کړئ. هیڅ څوک به غیر حاضر نهٔ وی، زهٔ بعل ته یوه لویه قربانی پېش کوم او چې څوک هم حاضر نهٔ شی نو هغه به وژلے شی.“ خو د یاهُو مطلب دا وو چې داسې به د بعل عبادت کوونکی ووژنی. ۲۰ بیا یاهُو اِعلان وکړو، ”د بعل د درناوی دپاره د عبادت د ورځې اِعلان وکړئ.“ نو اِعلان وشو، ۲۱ او یاهُو د اِسرائیل ټول مُلک ته دا خبر ولېږلو، او د بعل عبادت کوونکی ټول راغلل نو یو کس هم پاتې نهٔ شو چې غیر حاضر وی. هغوئ ټول د بعل عبادتخانې ته راغلل او د یو سر نه تر بل سره پورې یې عبادتخانه ډکه کړه. ۲۲ بیا یاهُو د مقدسو چُوغو مشر اِمام له حُکم ورکړو چې چُوغې راوړه او عبادت کوونکو له یې ورکړه. ۲۳ د هغې نه پس، یاهُو په خپله د ریکاب زوئ یوندب سره عبادتخانې ته دننه شو او خلقو ته یې هلته ووئیل، ”پام کوئ چې صِرف د بعل عبادت کوونکی حاضر وی او د مالِک خُدائ یو عبادت کوونکے هم نهٔ وی راننوتلے.“ ۲۴ بیا هغه او یوندب دننه لاړل چې بعل ته قربانۍ او سوزېدونکې نذرانې پېش کړی. هغهٔ اتیا سړی د عبادتخانې نه بهر ودرولی وُو او هغوئ ته یې وئیلی وُو، ”تاسو به دا ټول خلق وژنئ، چې د چا نه یو کس هم وتښتی نو د هغهٔ په سر کښې به هغه وژلے شی.“ ۲۵ چې څنګه یاهُو نذرانې پېش کړې، نو هغهٔ څوکیدارانو او آفسرانو

ته ووئیل، ”دننه ورشئ او ټول ووژنئ، چې یو هم درنه خلاص
نۀ شی.“ هغوئ تُورې راویستلې او دننه لاړل، ټول یې ووژل او
د هغوئ لاشونه یې بهر راښکل. بیا هغوئ د عبادتخانې دننني
ځائ ته لاړل، ۲۶ چې هلته کومه مقدسه ستنه وه هغه یې
راوویستله او وې سوزوله. ۲۷ نو هغوئ د عبادت ستنه او
عبادتخانه تباه کړه او عبادتخانه په ټټی بدله شوه او تر نن
ورځې پورې شته دے. ۲۸ نو یاهُو داسې د اِسرائیل نه د بعل
عبادت ختم کړو، ۲۹ خو هغۀ د یربعام بادشاه ګناه بنده نۀ
کړه، چا چې اِسرائیلیان د ګناه طرف ته بوتلی وُو چې هغوئ
د سرو زرو د هغه سخی عبادت وکړو چې هغۀ په بیت‌ایل او
دان کښې لګولے وو. ۳۰ مالِک خُدائ یاهُو ته وفرمائیل، ”تا
د اخی‌اب په اولاد باندې هم هغه څۀ وکړل چې ما درته
فرمائیلی وُو. نو زۀ تا سره لوظ کوم چې ستا اولاد به تر
څلورم نسل پورې د اِسرائیل بادشاهان وی.“ ۳۱ خو یاهُو د
زړۀ د اخلاصه د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
قانون نۀ منلو. هغه د یربعام د هغه ګناهونو نه نۀ راګرځېدو،
چې په بنی اِسرائیلو باندې یې کړی وُو.

د یاهُو مرګ

۳۲ په هغه وخت کښې مالِک خُدائ د اِسرائیل د علاقې
کمول شروع کړل. د شام بادشاه حِزائیل د اِسرائیل ټوله
علاقه فتح کړه ۳۳ د اُردن نمرخاتۀ طرف ته، د ارنون سیند
په غاړه په جنوب کښې د عروعیر ښار پورې، په دې کښې د
جِلعاد او بسن علاقې هم شاملې وې، چرته چې د جاد، روبین
او نمرخاتۀ طرف ته منسی قبیلې اوسېدې. ۳۴ نور هر څۀ
چې یاهُو کړی وُو، سره د هغۀ د بهادرۍ د کارنامو، دا د

اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ۳۵
هغه مړ شو او په سامريه کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ
يهوآخز د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۳۶ ياهُو په سامريه
کښې اتهٔويشت کاله بادشاهي وکړه.

د يهوداه مَلِکه عتلياه

۱۱ ۱ څنګه چې د اخزياه مور عتلياه د خپل زوئ د قتل
نه خبر شوه، نو هغې ووئيل چې د شاهي خاندان ټول کسان
دې ووژلے شي. ۲ صِرف د اخزياه زوئ يوآس وتښتېدو.
هغه هم د نورو سره وژلے کېدو، خو يهوسبع هغه بچ کړو،
يهوسبع د يهورام لور او د اخزياه ناسکه خور وه. هغې يوآس
او د هغهٔ داېه د مالِک خُدائ په کور کښې د خوب کوټې ته
بوتلل او د عتلياه نه يې پټ کړو، نو هغه ونهٔ وژلے شو. ۳
شپږ کاله يهوسبع د هلک خيال ساتلو او د مالِک خُدائ په
کور کښې يې پټ کړے وو، چې په دې دوران کښې عتلياه
مَلِکه وه. ۴ خو په اووَم کال يهويدع اِمام د شاهي
څوکيدارانو او د محل څوکيدارانو مشران آفسران راوغوښتل
او د مالِک خُدائ کور ته يې راوستل، چې هلته يې د هغوئ نه
دا قسم واخستلو چې د هغهٔ په منصوبه به عمل کوی. نو بيا
هغهٔ ورته د اخزياه بادشاه زوئ يوآس وښودلو ۵ او هغوئ
له يې دا حُکم ورکړو، ”کله چې تاسو د سبت په ورځ خپل
کار له راشئ، نو ستاسو دريمه حِصه کسان به د محل
څوکيدارى کوی، ۶ بله دريمه حِصه به د صور په دروازه
کښې د څوکيدارۍ دپاره ودرېږی او بله دريمه حِصه به د
نورو څوکيدارانو وروستو د دروازې سره د څوکيدارۍ دپاره

ودرېږی. ۷ هغه دواره ډلې چې د سبت په ورځ يې چُتى
وى نو هغه به د مالِک خُدائ په کور د بادشاه د څوکيدارۍ
دپاره ودرېږی. ۸ تاسو به د يوآس بادشاه نه ګېرچاپېره
ولاړ يئ او تُورې به مو راويستلې وى او چې چرته هم ځى نو
ورسره ځئ. هر څوک چې تاسو له نزدې راځى نو هغه دې
وژلے شى.“ ۹ آفسرانو د يهويدع په خبرو عمل وکړو او
هغوئ هغه سړى ورله راوستل چې د سبت په ورځ په چُتۍ
تلل او چې کوم څوکيدارۍ له راتلل. ۱۰ هغۀ آفسرانو له هغه
نېزې او ډالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وُو او چې د
مالِک خُدائ په کور کښې ساتلے شوى وُو، ۱۱ او هغۀ د
مالِک خُدائ د کور په مخکښې ګېرچاپېره د بادشاه د
حِفاظت دپاره سړى ودرول چې تُورې يې په لاس کښې وې.
۱۲ بيا يهويدع يوآس بهر بوتلو، تاج يې ورپه سر کړو او د
بادشاهۍ کولو د قانون يو نقل يې ورله ورکړو. نو يوآس مقرر
کړے شو او اِعلان وشو چې هغه بادشاه دے. خلقو لاسونه
وپړقول او چغه يې ووهله، ”بادشاه زندهباد.“ ۱۳ مَلِکه عتلياه
د څوکيدارانو او خلقو شور واورېدو، نو هغه د مالِک خُدائ
کور ته تېزه لاړه، چرته چې خلق راغونډ وُو. ۱۴ هلته هغې
هغه نوے بادشاه وليدو چې د رِواج په مطابق د ستنې سره د
مالِک خُدائ د کور د دروازې په خولۀ کښې ولاړ وو. آفسران
او بيګل غږوونکى د هغۀ نه ګېرچاپېره تاو وُو او ټولو خلقو د
خوشحالۍ نه چغې وهلې او بيګلې يې غږولې. عتلياه د خفګان
نه خپلې جامې وشلولې او چغې يې ووهلې، ”غدار، غدار.“
۱۵ يهويدع نۀ غوښتل چې عتلياه د مالِک خُدائ د کور سره
ووژنى، نو هغۀ فوجى آفسرانو له حُکم ورکړو، ”هغه د
څوکيدارانو د صفونو په مينځ کښې وباسئ او هغه هر يو کس

ووژنئ چې د هغې د بچ کولو کوشش وکړی.“ ۱۶ هغوئ
هغه ونیوله، محل ته یې بوتله او هلته یې د آسونو د دروازې
سره ووژله.

د یهویدع اِصلاحات کول

۱۷ یهویدع اِمام د یوآس بادشاه او د خلقو نه د مالِک خُدائ
په نوم یو لوظ واخستلو چې هغوئ به د مالِک خُدائ تابعدار
اوسی، هغۀ د بادشاه او د خلقو په مینځ کښې هم یو لوظ
وکړو. ۱۸ بیا خلق د بعل عبادتخانې ته لاړل او راوې
غورزوله، هغوئ قربانګاه او بُتان ټوټې ټوټې کړل او د بعل
اِمام متان یې د قربانګاه په مخکښې ووژلو. یهویدع د مالِک
خُدائ په کور باندې ځوکیداران ودرول، ۱۹ او بیا هغۀ،
آفسرانو، شاهی ځوکیدارانو او د محل ځوکیدارانو بادشاه د
مالِک خُدائ د کور نه محل ته بوتلو، چې ټول خلق ورپسې
روان وُو. یوآس د ځوکیدارانو په دروازه ننوتلو او په تخت
باندې په خپل ځائ کښیناستو. ۲۰ ټول خلق خوشحاله وُو
او په ښار کښې امن وو، ځکه چې عتلیاه په محل کښې
وژلے شوې وه. ۲۱ یوآس د اوو کالو په عُمر کښې د یهوداه
بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یوآس

۱۲ ۱ د اِسرائیل د بادشاه یاهُو د بادشاهۍ په اوؤم کال،
یوآس د یهوداه بادشاه شو او هغۀ څلویښت کاله په یروشلم
کښې بادشاهی وکړه. د هغۀ مور ضِبیاه د بیرسبع وه. ۲
هغۀ ټول عُمر هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا

کېدو، ځکه چې يهويدع اِمام هغۀ له دا مشوره ورکوله. ۳
خو علاقائی عبادتخانې نۀ وې تباه شوی او خلقو بيا بيا هلته
قربانۍ پېش کولې او خوشبوئی سوزولې. ۴ يوآس اِمامان
راوغوښتل او دا حُکم يې ورکړو چې هغه پېسې بچت کوئ
چې د مالِک خُدائ په کور کښې د مقدسو نذرانو، د هرې
ورځې قربانۍ او د رضاکارانه نذرانو دپاره ورکولے شی. ۵
هر يو اِمام به پېسې اخلی او د ضرورت په مطابق به يې د
مالِک خُدائ د کور په مرمت کښې استعمالوی. ۶ خو د
يوآس د بادشاهۍ په درويشتم کال پورې هم اِمامانو د مالِک
خُدائ په کور کښې څۀ مرمت نۀ وو کړے. ۷ نو هغۀ
يهويدع او نور اِمامان راوغوښتل او د هغوئ نه يې تپوس
وکړو، "تاسو د مالِک خُدائ کور ولې نۀ دے مرمت کړے؟
تاسو به نورې پېسې نۀ اخلئ. د نن نه پس به دا صرف د
مالِک خُدائ د کور په مرمت کښې استعمالولے شی." ۸
اِمامان دې ته راضی شول چې هغوئ به د خلقو نه نورې
پېسې نۀ راغونډوی خو د مالِک خُدائ کور مرمت کولو ته يې
هم غاړه ونۀ نيوله. ۹ بيا يهويدع يو صندوق واخستلو، د
دې په سر کښې يې سورے وکړو او صندوق يې د قربانګاه
ښی طرف ته کېښودو، چې د مالِک خُدائ کور ته د ننوتو
ځائ سره وو. خلقو چې کومه چنده ورکوله نو د ننوتو په
ځائ کښې مقرر شوی اِمام به هغه ټوله په صندوق کښې
اچوله. ۱۰ چې کله به هم په صندوق کښې ډېرې پېسې جمع
شوې، نو شاهی منشی او مشر اِمام به راتلل، هغه پېسې به يې
وشمېرلې چې د مالِک خُدائ کور ته به راوړلے شوې وې او
په کڅوړو کښې به يې واچولې. ۱۱ بيا به هغوئ دا پېسې هغه
سړو له ورکولې چې د مالِک خُدائ په کور کښې د کار ذمه

وار وُو او هغوئ به ترېې نه ترکاڼانو، مِعمارانو، ١٢ ګِلکارانو
او د کاڼو جوړوونکو له ورکولې، هغه لرګی او کاڼی به يې
پرېې اخستل چې په مرمت کښې استعمالېدل او نور ټول
ضروری څيزونه به يې پرېې اخستل. ١٣ د سپينو زرو پيالو،
جامونو، بيګلو، د ډيوو سرپوښونه، يا د سرو زرو يا سپينو
زرو نورو سامانونو دپاره څهٔ پېسې هم نهٔ وې استعمال شوې.
١٤ دا پېسې مزدورانو له ورکولے شوې او د مرمت سامان
ورباندې اخستلے شو. ١٥ ذمه وارو سړو په صداقت سره
کار کولو، نو د پېسو د حِساب کِتاب ضرورت نهٔ پېښېدو.
١٦ خو د ګناه د تاوان د نذرانو او د ګناه د نذرانو دپاره
ورکړے شوې پېسې د مالِک خُدائ په کور کښې نهٔ
استعمالېدې، دا د اِمامانو وې. ١٧ په هغه وخت د شام
بادشاه حِزائيل د جات په ښار باندې حمله وکړه او هغه يې
فتح کړو، بيا هغهٔ په يروشلم باندې د حملې کولو فيصله
وکړه. ١٨ د يهوداه بادشاه يوآس هغه ټولې نذرانې واخستلې
چې د هغهٔ پلار نيکهٔ يهوسفط، يهورام او اخزياه مالِک خُدائ
ته وقف کړې وې او د دې سره يې خپلې نذرانې او د مالِک
خُدائ کور او د محل د خزانو ټول سرهٔ زر يې هم ورسره يو
ځائ کړل او دا هر څهٔ يې حِزائيل بادشاه له په تُحفه کښې
ولېږل، نو خزائيل بادشاه بيا خپل فوج د يروشلم نه واپس
بوتلو. ١٩ يوآس بادشاه چې نور هر څهٔ هم کړی دی هغه د
يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٢٠-٢١
د يوآس بادشاه آفسرانو د هغهٔ خِلاف منصوبه جوړه کړه او
په هغوئ کښې دوو کسانو يعنې د سماعت زوئ يوسکار او د
شومير زوئ يهوزبد هغه په هغه کور کښې ووژلو چې په هغه
لار باندې جوړ وو چې د يروشلم نمرخاتهٔ طرف ته لاندې سِلا

ته ځی. یوآس د داؤد په ښار کښې په شاهی اديره کښې ښخ
شو او د هغهٔ زوئ امصياه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه يهوآخز

۱۳ ۱ د يهوداه بادشاه اخزياه زوئ يوآس د بادشاهۍ په
درويشتم کال، د ياهُو زوئ يهوآخز د اِسرائيل بادشاه شو او
هغهٔ په سامريه کښې اوولس کاله بادشاهی وکړه. ۲ هغهٔ د
يربعام بادشاه په شان د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه چا
چې اِسرائيليان د گناه طرف ته بوتلی وُو، هغهٔ هيڅکله خپل
بد عملونه نهٔ پريښودل. ۳ نو مالِک خُدائ اِسرائيل ته غصه
شو او هغهٔ د شام بادشاه حِزائيل او د هغهٔ زوئ بِن‌حدد
پريښودل چې اِسرائيل له بار بار شکست ورکړی. ۴ نو
يهوآخز مالِک خُدائ ته سوال وکړو نو مالِک خُدائ د هغهٔ
سوال واوريدو، ځکه چې مالِک خُدائ ته پته وه چې د شام
بادشاه د اِسرائيل سره څومره سخت ظلم کوی. ۵ نو
مالِک خُدائ اِسرائيلو له يو خلاصونکے راوليږلو، چې هغوئ
يې د شاميانو نه آزاد کړل، نو اِسرائيلو د مخکښې په شان په
امن کښې ژوند تيرولو. ۶ خو هغوئ بيا هم هغه گناهونه
پرې نهٔ ښودل چې يربعام بادشاه اِسرائيليان هغې طرف ته
بوتلی وُو او د اشيرې بُت ستنه په سامريه کښې پاتې شوه.
۷ د يهوآخز سره صرف پنځوس په آسونو سوارهٔ کسان،
او لس جنگی گاډۍ او لس زره پياده فوجيان پاتې وُو، ځکه
چې د شام بادشاه د هغوئ نه علاوه نور ټول لښکر تباه کړی
وُو او سم غوبل يې وربانديې کړے وو. ۸ يهوآخز چې نور
هر څهٔ هم کړی وُو سره د هغهٔ د ټولو بهادرۍ کارونو، هر څهٔ

د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٩
هغه مړ شو او په سامريه کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ
يهوآس د هغهٔ نه پس بادشاه شو.

د اِسرائيل بادشاه يهوآس

١٠ د يهوداه بادشاه يوآس د بادشاهۍ په اووهٔ دېرشم کال، د
يهوآخز زوئ يهوآس د اِسرائيل بادشاه شو او هغهٔ په سامريه
کښې شپاړس کاله حکومت وکړو. ١١ هغهٔ هم د مالِک
خُدائ خِلاف ګناه وکړه او يربعام د نباط زوئ د بدو لارو نه
نهٔ اوړېدو، چا چې اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ١٢
نور هر څهٔ چې يهوآس کړی وُو، سره د يهوداه بادشاه
امصياه خِلاف په جنګ کښې د هغهٔ بهادری، هغه د اِسرائيل
د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ١٣ يهوآس مړ
شو او د سامريه په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ
بادشاه شو چې د هغهٔ نوم هم يربعام وو.

د اليشع مرګ

١٤ اليشع پېغمبر په يوه سخته بيمارئ بيمار شو او چې هغه
مړ کېدو نو د اِسرائيل بادشاه يهوآس مِلاوېدو له ورَغلو او د
هغهٔ د حالت په ليدو باندې يې ژړل. هغهٔ چغې وهلې، "زما
پلاره، زما پلاره. تهٔ د اِسرائيلو تکړه حِفاظت کوونکے وې."
١٥ اليشع حُکم ورکړو، "لينده او يو څو غشی واخله." نو
يهوآس واخستل، ١٦ او اليشع هغهٔ ته وفرمائيل چې، "د
غشو ويشتلو دپاره تيار شه." نو بادشاه هم هغه شان وکړل او
اليشع خپل لاسونه د بادشاه په لاسونو کېښودل. ١٧ نو د

پېغمبر په خبرو يې عمل وکړو، بادشاه هغه کړکۍ کولاو کړه
چې د شام طرف ته وه. اليشع ورته وفرمائيل، ”غشے ووله.“
څنګه چې بادشاه غشے وويشتو، نو پېغمبر وفرمائيل، ”تهٔ د
مالِک خُدائ غشے يې، په کوم باندې چې به شام فتح کړې.
تهٔ به په افيق کښې د شاميانو سره تر هغې پورې جنګ کوې
چې شکست ورکړې.“ ۱۸ بيا اليشع بادشاه ته وفرمائيل
چې، ”نور غشي واخله او د دې سره زمکه ووهه.“ نو بادشاه
درې ځلې زمکه ووهله او بيا يې بس کړل. ۱۹ په دې باندې
اليشع غصه شو او بادشاه ته يې وفرمائيل، ”تا له په کار وُو
چې پينځهٔ شپږ ځلې دې وهلے، نو تا به په شاميانو باندې
پوره فتح موندلے وے، خو اوس به تهٔ هغوئ له صِرف درې
ځل شکست ورکړې.“ ۲۰ اليشع مړ شو او ښخ شو. هر
کال به د سپرلی په موسم کښې د موآبيانو لښکر د اِسرائيل په
مُلک حمله کوله. ۲۱ يو وخت د يو سړی په جنازه کښې،
ډاکوان وليدلے شو او دې خلقو د اليشع په قبر باندې مړے
وروغورزولو او وتښتېدل. نو چې څنګه لاش د اليشع د
هډوکی سره ولګېدو، نو هغه کس راژوندے شو او ودرېدو.

د شام او اِسرائيل په مينځ کښې جنګ

۲۲ د يهوآخز په ټوله بادشاهۍ کښې د شام بادشاه حِزائيل به
په اِسرائيلو زياتے کولو، ۲۳ خو مالِک خُدائ په هغوئ
مهربان او رحم کوونکے وو. او هغوئ يې دې ته نهٔ پرېښودل
چې تباه شی، خو د هغه لوظ په وجه يې د هغوئ مدد کولو،
چې کوم يې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره کړے وو. هغهٔ
هيڅکله خپل خلق نهٔ هېرول. ۲۴ کله چې د شام بادشاه
حِزائيل مړ شو نو د هغهٔ زوئ بِن‌حدد بادشاه شو. ۲۵ بيا د

اِسرائيل بادشاه يهوآس بِن‌حدد له درې ځله شکست ورکړو
او هغه ښارونه يې بيا قبضه کړل چې د يهوآخز د بادشاهۍ په
دوران کښې بِن‌حدد نيولی وُو، يهوآخز د يهوآس پلار وو.

د يهوداه بادشاه امصياه

۱۴ ۱ د اِسرائيل بادشاه د يهوآخز زوئ يهوآس د
بادشاهۍ په دويم کال، د يوآس زوئ امصياه د يهوداه بادشاه
شو ۲ چې عُمر يې پينځويشت کاله وو او هغۀ په يروشلم
کښې نهۀويشت کاله بادشاهی وکړه. د هغۀ مور يهوعدان د
يروشلم وه. ۳ هغۀ هم هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې
رضا کېدو، خو د خپل پلار نيکۀ داؤد په شان نۀ وو، او هغه
کارونه يې کول چې څۀ د هغۀ پلار يوآس کړی وُو. ۴ هغۀ
علاقائی عبادتخانې راونۀ غورزولې او خلقو هلته بيا هم قربانۍ
او سوزېدونکې خوشبوئی سوزوله. ۵ څنګه چې امصياه ته
د بادشاهۍ ټول اختيار مِلاو شو، نو هغۀ هغه آفسران قتل کړل
چې د هغۀ پلار يعنې بادشاه يې وژلے وو. ۶ خو هغۀ د
هغوئ بچی ونۀ وژل او په هغه څۀ يې عمل وکړو چې مالِک
خُدائ د موسیٰ په شريعت کښې فرمائيلی وُو، ”مور او پلار
دې د بچو د جرمونو په وجه نۀ شی وژلے او د مور پلار د
جرمونو په وجه دې د هغوئ بچی نۀ شی وژلے، يو کس دې
صِرف د خپل جرم په وجه ووژلے شی.“ ۷ امصياه لس
زره ادومی فوجيان د مالګې په مېدان کښې ووژل، هغۀ په يو
جنګ کښې د سلع ښار قبضه کړو او په دې باندې يې
يقتی‌ايل نوم کېښودو چې تر اوسه پورې يې هم دا نوم دے.
۸ بيا امصياه د اِسرائيل بادشاه يهوآس له پيغام ورُونکی

ولېږل او ورته يې ووئيل چې جنګ ته راوړاندې شه. ۹ خو
يهوآس واپس دا جواب ورولېږلو، ”يو ځل د لبنان په غرونو
کښې د ازغو بوټى د دِيار ونې له دا پېغام ولېږلو چې، زما
زوئ له ستا لور ورکړه چې وادۀ يې کړى. يو ځنګلى ځناور
هلته تېرېدو او د ازغو په بوټى يې پښې کېښودې. ۱۰ نو
امصياه، تا ادوميانو له شکست ورکړے دے او مغروره
شوے يې. خو په خپل شُهرت باندې ګزاره کوه او په کور
کښې کښېنه. داسې بلا ولې راخبروې چې په تا او ستا په
خلقو باندې تباهى راولى؟“ ۱۱ خو امصياه ورته غوږ نۀ
نيولو، نو يهوآس بادشاه د خپلو سړو سره روان شو او په
يهوداه کښې يې د بيت‌شمس سره د هغۀ خِلاف جنګ وکړو.
۱۲ د امصياه لښکر شکست وخوړو او د هغۀ ټول فوجيان
خپلو کورونو ته وتښتېدل. ۱۳ يهوآس امصياه ونيولو،
يروشلم ته وړاندې لاړو او د اِفرائيم د دروازې نه واخله د
ګوټ دروازې پورې دېوال يې راغورزولو چې تقريباً دوه سوه
ګزه فاصله وه. ۱۴ هغۀ سپين زر، سرۀ زر او د مالِک
خُدائ د کور ټول سامان او د محل ټولې خزانې يې واخستلې
او واپس يې سامريه ته يوړې. هغۀ د ځان سره قيديان هم
بوتلل. ۱۵ نور هر څۀ چې يهوآس کړى وُو سره د يهوداه
بادشاه د امصياه خِلاف په جنګ کښې د هغۀ بهادرى، دا د
اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۱۶
يهوآس مړ شو او په سامريه کښې په شاهى اديره کښې ښخ
شو او د هغۀ زوئ يربعام د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امصياه مرګ

۱۷ د يهوداه بادشاه امصياه د اِسرائيل بادشاه يهوآس د

مرګ نه پس پینځلس کاله ژوندے وو. ۱۸ امصیاه چې نور
هر څۀ هم کړی وُو هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې
لیکلے شوی دی. ۱۹ په یروشلم کښې د امصیاه د وژلو
منصوبه جوړه شوه، نو هغه د لکیس ښار ته وتښتېدو، خو
دشمنان ورپسې وُو او هغه یې هلته ووژلو. ۲۰ د هغۀ لاش
واپس یروشلم ته په یو آس باندې راوړلے شو او د خپل پلار
نیکۀ سره د داؤد په ښار کښې ښخ کړے شو. ۲۱ بیا د
یهوداه خلقو د هغۀ د شپاړسو کالو زوئ عُزیاه ته د بادشاهۍ
تاج ورپه سر کړو. ۲۲ عُزیاه د خپل پلار د مرګ نه پس
ایلات بیا فتح کړو او دوباره یې جوړ کړو.

دویم یربعام د اِسرائیل بادشاه

۲۳ د یهوداه بادشاه د یوآس زوئ امصیاه د بادشاهۍ په
پینځلسم کال د یهوآس زوئ یربعام د اِسرائیل بادشاه شو او
په سامریه باندې یې یو څلوېښت کاله بادشاهی وکړه. ۲۴
هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د خپل پلار نیکۀ د
نباط زوئ یربعام په بدو لارو باندې روان وو چا چې اِسرائیل
د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ۲۵ هغۀ هغه ټوله علاقه فتح کړه
کومه چې مخکښې د اِسرائیل وه چې په شمال کښې د حمات
درې نه واخله په جنوب کښې د مړ دریاب پورې وه. مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د خپل خِدمت کوونکی د
امتی زوئ یُونس په ذریعه د هغې وعده کړې وه، څوک چې د
جات‌حِفر وو. ۲۶ مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو سخت تکلیف
ولیدو، او داسې هیڅ څوک هم نۀ وُو چې د هغوئ مدد یې
کړے وے. ۲۷ خو د مالِک خُدائ مقصد دا نۀ وو چې د
اِسرائیلو نوم او نشان ختم کړی، نو هغوئ یې د دویم یربعام

په ذريعه بچ کړل. ۲۸ نور هر څۀ چې دويم يربعام کړی وُو،
د هغۀ د بهادرۍ جنګونه او چې هغۀ دمشق او حمات څنګه
اِسرائيل له واپس ورکړے وو، دا هر څۀ د اِسرائيل د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ۲۹ يربعام مړ
شو او په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ زکرياه د
هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه عُزياه

۱۵ ۱ د اِسرائيل بادشاه يربعام دويم د بادشاهۍ په
اوويشتم کال، د امصياه زوئ عُزياه د يهوداه بادشاه شو ۲
چې عُمر يې شپاړس کاله وو او هغۀ په يروشلم کښې دوه
پنځوس کاله بادشاهی وکړه. د هغۀ مور يکولياه د يروشلم وه.
۳ هغه د خپل پلار امصياه په مِثالونو باندې روان وو، چې
هغه کار يې کولو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې ښۀ وو.
۴ خو علاقائی عبادتخانې نۀ وې تباه شوی او خلقو هلته
قربانۍ پېش کولې او خوشبوئی يې سوزولې. ۵ مالِک
خُدائ په عُزياه باندې د جذام بيماری راوستله، چې د هغه
وخت نه دا بيماری تول عُمر ورسره وه. هغه په يو جدا کور
کښې اوسېدو او د هغۀ زوئ يوتام د محل مشر شو او په هغه
مُلک يې حکومت کولو. ۶ نور هر څۀ چې عُزياه کړی وُو
هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.
۷ چې عُزياه مړ شو نو د خپل پلار نيکۀ سره د داؤد په
ښار کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يوتام د هغۀ نه پس بادشاه
جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه زکرياه

۸ د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهۍ په اتۀ دېرشم کال د
يربعام دوېم زوئ زکرياه د اِسرائيل بادشاه شو او هغۀ په
سامريه کښې شپږ مياشتې حکومت وکړو. ۹ هغۀ د خپل
پلار نيکۀ په شان د مالِک خُدائ په نظر کښې بدى وکړه. هغۀ
د نباط زوئ يربعام په بدو مِثالونو باندې عمل وکړو، چا چې
اِسرائيل د ګناه طرف ته بوتلى وُو. ۱۰ د يبيس زوئ سلوم د
زکرياه بادشاه خِلاف منصوبه جوړه کړه او د خلقو په
مخکښې يې ووژلو او د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو. ۱۱ نور
هر څۀ چې زکرياه کړى وُو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په
تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۱۲ نو هغه لوظ پوره شو چې
کوم مالِک خُدائ د ياهُو سره کړے وو چې، "ستا زامن به تر
څلورم نسل پورې د اِسرائيل په تخت کښېنى." نو هم داسې
وشول.

د اِسرائيل بادشاه سلوم

۱۳ د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهۍ په يو کم څلوېښتم
کال د يبيس زوئ سلوم د اِسرائيل بادشاه شو او هغۀ په
سامريه باندې يوه مياشت حکومت وکړو. ۱۴ د جادى زوئ
مناحم د تِرضاه نه سامريه ته لاړو، سلوم يې ووژلو او د هغۀ
نه پس په خپله بادشاه شو. ۱۵ نور هر څۀ چې سلوم کړى
وُو، سره د هغۀ د منصوبې د حِساب کِتاب، هغه د اِسرائيل د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۱۶ کله چې
مناحم د تِرضاه نه راروان وو، نو هغۀ د تِفسَح ښار تول تباه
کړو، د دې اوسېدونکى او ګېرچاپېره علاقه يې هم تباه کړه،

ځکه چې دا ښار هغهٔ ته نهٔ حواله کېدو. هغهٔ د اُميدوارو ښځو
خېټې هم وشلولې.

د اِسرائيل بادشاه مناحم

۱۷ د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهۍ په يو کم څلوېښتم
کال، د جادى زوئ مناحم د اِسرائيل بادشاه شو او هغهٔ په
سامريه کښې لس کاله حکومت وکړو. ۱۸ هغهٔ د مالِک
خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې د
هغې ګناه نه منع نهٔ شو په کومې چې د نباط زوئ يربعام
بادشاه اِسرائيل آخته کړى وُو. ۱۹ د اسور بادشاه تغلت
فلاسر په اِسرائيل حمله وکړه او مناحم هغهٔ له څلور ديرش
زره کلو سپين زر د دې دپاره ورکړل چې د مناحم په هغه
مُلک کښې د حکومت په مضبوطولو کښې يې ملګرتيا
وکړى. ۲۰ مناحم د اِسرائيل د ټولو مالداره سړو نه په زور
پېسې اخستلې. هر يو کس به پنځوس د سپينو زرو سيکې
محصُول ورکولو. نو تغلت فلاسر واپس خپل مُلک ته لاړو.
۲۱ مناحم چې نور هر څهٔ هم کړى وُو هغه د اِسرائيل د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۲۲ هغه مړ شو
او ښخ کړے شو او د هغهٔ زوئ فقحياه د هغهٔ نه پس بادشاه
جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه فقحياه

۲۳ د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهۍ په پنځوسم کال د
مناحم زوئ فقحياه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او هغهٔ په
سامريه کښې دوه کاله حکومت وکړو. ۲۴ هغهٔ د مالِک

خُدائ په نظر کښې بدی وکړه او د نباط زوئ يربعام په بدو
مِثالونو باندې يې عمل وکړو، چا چې په اِسرائيل ګناه کړې
وه. ۲۵ د فقحياه د فوج يو آفسر د رملياه زوئ فقح د جِلعاد
د پنځوسو سړو سره منصوبه جوړه کړه او په سامريه کښې
د محل دننني قلعه کښې يې فقحياه ووژلو او د هغهٔ نه پس په
خپله بادشاه جوړ شو. ۲۶ نور هر څهٔ چې فقحياه کړی وُو
هغه د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

د اِسرائيل بادشاه فقح

۲۷ د يهوداه بادشاه عُزياه د بادشاهئ په دوه پنځوسم کال د
رملياه زوئ فقح د اِسرائيل بادشاه شو او شل کاله يې په
سامريه کښې حکومت وکړو. ۲۸ هغهٔ د مالِک خُدائ په نظر
کښې بدی وکړه او د نباط زوئ يربعام په بدو مِثالونو يې عمل
وکړو، چا چې په اِسرائيل کښې ګناه کړې وه. ۲۹ د فقح د
بادشاهئ په دوران کښې د اسور بادشاه تغلت فلاسر د عيون،
ابيل‌بيت‌معکه، ينوحاه، قادِس، حصور او جِلعاد ښارونه، او د
ګليل او نفتالی علاقې قبضه کړې او خلق يې اسور ته قيديان
بوتلل. ۳۰ د يهوداه بادشاه د عُزياه زوئ يوتام د بادشاهئ په
شلم کال، د ايله زوئ هوسيع د فقح بادشاه خِلاف منصوبه
جوړه کړه، هغه يې ووژلو او د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.
۳۱ نور هر څهٔ چې فقح کړی وُو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو
په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

د يهوداه بادشاه يوتام

۳۲ د اِسرائيل بادشاه د رملياه زوئ فقح د بادشاهئ په دويم

کال، د عُزیاه زوئ یوتام د یهوداه بادشاه جوړ شو ۳۳ چې
عُمر یې پینځویشت کاله وو، هغهٔ په یروشلم کښې شپاړس
کاله بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور یروسا د صدوق لور وه. ۳۴
یوتام د خپل پلار عُزیاه په مِثالونو عمل وکړو او هغه کار یې
کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو. ۳۵ خو علاقائی
عبادتخانې نهٔ وې تباه شوې او خلقو هلته قربانۍ پېش کولې
او خوشبوئی یې سوزولې. یوتام د مالِک خُدائ د کور شمالی
طرف ته دروازه جوړه کړه. ۳۶ یوتام چې نور څهٔ هم کړی
دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی
دی. ۳۷ د هغهٔ د بادشاهۍ په دوران کښې مالِک خُدائ
وړومبے د شام بادشاه رضین او د اِسرائیل بادشاه فقح
ورولېږل چې په یهوداه باندې حمله وکړی. ۳۸ یوتام مړ شو
او د داؤد په ښار کښې په شاهی ادیره کښې ښخ شو او د هغهٔ
زوئ احاز د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه احاز

۱۶ ۱ د اِسرائیل بادشاه د رملیاه زوئ فقح د بادشاهۍ
په اوولسم کال، د یوتام زوئ احاز د یهوداه بادشاه شو ۲
چې عُمر یې شل کاله وو او هغهٔ په یروشلم باندې شپاړس
کاله بادشاهی وکړه. هغهٔ هغه کار نهٔ کولو چې د مالِک خُدائ
د هغهٔ د خُدائ پاک په نظر کښې ښهٔ وو، اګر چې د هغهٔ پلار
نیکهٔ داؤد ښهٔ کارونه کړی وُو ۳ خو د اِسرائیل بادشاهانو
په مِثالونو یې دومره عمل کولو، چې خپل زوئ یې هم په اور
کښې قربانی کړو، او د هغه خلقو پلیت رِواج یې خپل کړے
وو کوم چې مالِک خُدائ د هغه مُلک نه ویستلی وُو کله چې

اِسرائیلیان مخ په وړاندې تلل. ۴ په غرونو باندې او د هرې
ونې د سورې لاندې، او په علاقائی عبادتخانو احاز قربانۍ
پېش کولې او خوشبوئی يې سوزولې. ۵ د شام بادشاه
رضين او د اِسرائيل بادشاه فقح په يروشلم باندې حمله وکړه
او دا يې محاصره کړو، خو احاز له يې شکست نۀ شو
ورکولے. ۶ هم په هغه وخت، د ادوم بادشاه د ايلات ښار
بيا ونيولو او د يهوداه اوسېدونکی يې د هغې ځائ نه وشړل.
ادوميان په ايلات کښې ډېره شول او تر اوسه پورې هلته
اوسيږی. ۷ احاز د اسور بادشاه تغلت فلاسر له د دې
پېغام سره سړی ولېږل، "زۀ ستاسو وقف شوے خِدمت
کوونکے يم. راشه او ما د شام او اِسرائيل د بادشاهانو د
حملې نه بچ کړه." ۸ احاز د مالِک خُدائ د کور او د محل
د خزانې نه سرۀ زر او سپين زر هم واخستل او بادشاه له يې
د محصُول په توګه ولېږل. ۹ د احاز د غوښتنې په جواب
کښې تغلت فلاسر د دمشق خِلاف د خپل لښکر سره روان
شو، دا يې قبضه کړو او رضين بادشاه يې ووژلو او خلق يې
قير ته قېديان بوتلل. ۱۰ کله چې احاز بادشاه د تغلت فلاسر
سره د مِلاوېدو دپاره دمشق ته لاړو، نو هلته يې قربانګاه
وليده او اورِياه اِمام له يې هم د دې په شان نمونه او ټول
تفصيل ورولېږلو. ۱۱ نو اورِياه هم د دې په شان يوه
قربانګاه جوړه کړه او د احاز د واپسۍ نه مخکښې يې دا
تياره کړه. ۱۲ د دمشق نه په واپسۍ باندې، احاز وليدل چې
قربانګاه جوړه وه نو قربانۍ وړاندې پېش کړه. ۱۳ هغۀ په
دې باندې د ځناورو سوزېدونکې قربانۍ او د غلې نذرانې پېش
کړې او په دې باندې يې د ميو نذرانه توئ کړه او د وينې د
سلامتۍ نذرانه يې وړاندې واچوله. ۱۴ مالِک خُدائ ته وقف

شوې د زېړو قربانګاه د نوې قربانګاه او د مالِک خُدائ د
کور په مینځ کښې وه، نو احاز دا د خپلې نوې قربانګاه
شمالی طرف ته یوړه. ۱۵ بیا هغهٔ اورِیاه ته حُکم وکړو، ”دا
لویه قربانګاه د سحر سوزېدونکې نذرانې او د ماښام د غلې
نذرانې دپاره استعمالوه او د بادشاه او د خلقو د سوزېدونکې
نذرانې، د غلې نذرانې او د خلقو د څښلو نذرانې دپاره یې
استعمالوه. په دې باندې د هغه ټولو ځناورو وینه تویوه چې
کوم قربانی شوی وی. خو د زېړو قربانګاه زما دپاره وساته
چې د فال دپاره یې استعمالوم.“ ۱۶ نو اورِیاه هم هغه شان
وکړل چې څنګه بادشاه حُکم کړے وو. ۱۷ احاز بادشاه د
زېړو هغه تختې او هغه ښانکونه لرې کړل، هغهٔ د زېړو د
دولسو غوَیو د شا نه د زېړو ډېګے هم واخستله او دا یې د
کانړې په بنیاد کېښوده. ۱۸ د اسور بادشاه د خوشحالولو
دپاره، احاز د مالِک خُدائ د کور نه د سبت د ورځې د
شاهی تخت نه پاس دالان هم لرې کړو او د مالِک خُدائ د
کور د بادشاه د ننوتلو ذاتی دروازه یې بنده کړه. ۱۹ نور هر
څهٔ چې احاز بادشاه کړی دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په
تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۰ احاز مړ شو او د داؤد
ښار په شاهی ادیره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ حزقیاه د
هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائیل بادشاه هوسیع

۱۷ ۱ د یهوداه بادشاه احاز د بادشاهۍ په دولسم کال،
د ایله زوئ هوسیع د اِسرائیل بادشاه شو او هغهٔ په سامریه
کښې نهٔ کاله حکومت وکړو. ۲ هغهٔ د مالِک خُدائ

خِلاف ګناه وکړه، خو دا د هغه بادشاهانو هومره نۀ وه چا
چې د هغۀ نه مخکښې په اِسرائيل حکومت کړے وو. ٣ د
اسور بادشاه سلمنسر د هوسيع خِلاف جنګ وکړو، هوسيع د
سلمنسر د اختيار لاندې راغلو او هوسيع به هر کال هغۀ له
محصُول ورکولو. ٤ خو يو کال هوسيع د مِصر بادشاه
سو له پيغام ورُونکی ولېږل او د هغۀ نه يې مدد وغوښتو او
اسور له د هر کال محصُول ورکول بند کړل. کله چې
سلمنسر د دې نه خبر شو، نو هغۀ هوسيع ونيولو او په
قيدخانه کښې يې واچولو.

د سامريه زوال

٥ بيا سلمنسر په اِسرائيل حمله وکړه او سامريه يې
محاصره کړو. د محاصرې په درېم کال، ٦ چې دا د
هوسيع د بادشاهۍ نهم کال وو، د اسور بادشاه سامريه قبضه
کړه، د اِسرائيل خلق يې اسور ته قېديان بوتلل او د هغوئ څۀ
کسان په خلح ښار کښې، څۀ د جوزان په ضِلع کښې د
خابور سيند سره نزدې او څۀ د ماديو ښارونو ته د اوسېدو
دپاره ولېږل. ٧ د سامريه زوال ځکه وشو چې بنی اِسرائيلو
د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خِلاف ګناه کړې وه، چا
چې هغوئ د مِصر بادشاه فِرعون نه خلاص کړل او د مِصر
نه يې راوويستل. هغوئ د نورو خُدايانو عبادت وکړو، ٨ او
د هغه خلقو رِواجونه يې خپل کړل چې مالِک خُدائ په هغه
وخت شړلی وُو چې اِسرائيليان مخ په وړاندې تلل او چې د
اِسرائيل بادشاهانو کوم رِواجونه شروع کړی وُو نو هغه يې
هم خپل کړل. ٩ اِسرائيليانو په پټه باندې هغه کارونه وکړل
کوم چې مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک منع کړی وُو.

هغوئ د وړو ښارونو نه واخله تر پَخو ښارونو پورې د ځان
دپاره علاقائی عبادتخانې جوړې کړې. ١٠ هغوئ په ټولو
غرونو باندې او د هرې ونې د سورى لاندې د کاڼو ستنې او د
اشیرې د بُت نښې کېښودې، ١١ او د هغوئ په هره علاقائی
عبادتخانې کښې خوشبوئی سوزولې لکه څنګه به چې غېر
قومونو کول کوم خلق چې مالِک خُدائ د هغه مُلک نه شړلی
وُو. هغوئ د خپلو ټولو بدو عملونو په وجه د مالِک خُدائ
قهر راوپارولو ١٢ او د مالِک خُدائ د هغه حُکم نافرمانی یې
وکړه چې د بُتانو عبادت مۀ کوئ. ١٣ د یهوداه او اِسرائیل د
خبردارى دپاره مالِک خُدائ پېغام وړُونکی او نبیان لېږلی وُو
چې هغوئ فرمائیل، "خپل بد عملونه پرېږدئ او زما حُکمونه
ومنئ، چې په هغې کښې هغه شریعت شامل دے چې کوم ما
ستاسو پلار نیکۀ له ورکړے وو او د خپلو خِدمت کوونکو
پېغمبرانو په ذریعه مې ستاسو په حواله کړے دے." ١٤ خو
هغوئ به د هغۀ په وینا باندې عمل نۀ کولو، هغوئ د خپل پلار
نیکۀ په شان ضدیان وُو، چا چې په مالِک خُدائ خپل خُدائ
پاک باندې یقین نۀ کولو. ١٥ هغوئ هغه اصُول ونۀ منل او
هغه لوظ یې پوره نۀ کړو کوم یې چې د هغوئ د پلار نیکۀ
سره کړے وو او هغوئ د هغۀ خبردارى ته پام ونۀ کړو.
هغوئ د غلطو بُتانو عبادت وکړو او خپل ځانونه یې سپک
کړل، هغوئ د ګېرچاپېره قومونو په رِواجونو باندې روان وُو
او د مالِک خُدائ د هغه حُکم نافرمانی یې وکړه چې د هغوئ
د رِواج نقل مۀ کوئ. ١٦ هغوئ د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک ټول قانون مات کړو او د ځان دپاره یې د سخو
په شکل کښې دوه د سرو زور بُتان جوړ کړل، هغوئ د
اشیرې بُت نښه هم جوړه کړه، د ستورو عبادت یې وکړو او

د بعل بُت خِدمت يې وکړو. ۱۷ هغوئ خپل زامن او لوڼه د
غېرو قومونو خُدايانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه قربانى
کړل، هغوئ د فالګرو او قسمت ښودونکو سره مشورې
وکړې او هغوئ خپل ځانونه هغه څۀ ته حواله کړل چې څۀ د
مالِک خُدائ په نظر کښې غلط وُو او په دې کولو سره يې د
هغۀ قهر راوپارولو. ۱۸ مالِک خُدائ اِسرائيل ته غصه وو او
د خپل حضور نه يې لرې کړل او صِرف د يهوداه بادشاهى
يې په ځائ پرېښودله. ۱۹ خو د يهوداه خلقو هم د مالِک
خُدائ د خپل خُدائ پاک قانون ونۀ منلو، هغوئ د هغه
رِواجونو نقل شروع کړو چې کوم اِسرائيل خپل کړى وُو.
۲۰ مالِک خُدائ ټول اِسرائيل رد کړو، هغوئ له يې سزا
ورکړه او ظالمانو دشمنانو ته يې حواله کړل او په آخر کښې
يې د خپل حضور نه وشړل. ۲۱ کله چې مالِک خُدائ
اِسرائيل د يهوداه نه جدا کړو، نو اِسرائيل د نباط زوئ يربعام
خپل بادشاه جوړ کړو. يربعام په هغوئ باندې مالِک خُدائ
پرېښودو او په هغوئ باندې يې کبيره ګناه وکړه. ۲۲ هغوئ
په يربعام پسې روان وُو او چې هغۀ کوم ګناهونه کړى وُو نو
هغه ټول يې کول، ۲۳ چې په آخر کښې مالِک خُدائ هغوئ
د خپل حضور نه لرې کړل، لکه څنګه چې هغۀ د خپلو
خِدمت کوونکو پېغمبرانو په ذريعه خبردارے ورکړے وو
چې داسې به وکړى. نو د اِسرائيل خلق اسور ته جلاوطن
کړے شول، چرته چې تر اوسه پورې اوسېږى.

د اسوريانو د اِسرائيل په مُلک کښې اوسېدل

۲۴ د اسور بادشاه د بابل، کُوت، عِواه، حمات او سفروائم
ښارونو نه خلق بوتلل او د سامريه په ښارونو کښې يې د

اِسرائيل د خلقو په ځائ دېره کړل. هغوئ دا ښارونه قبضه
کړل او هلته اوسېدل. ٢٥ کله چې هغوئ هلته اوسېدل نو په
شروع کښې هغوئ د مالِک خُدائ عبادت نهٔ کولو، نو هغهٔ
ازمرى ورولېږل. او زمريانو د هغوئ نه څهٔ کسان ووژل. ٢٦
د اسور بادشاه ته وئيلى شوى وُو چې کوم خلق هغهٔ د
سامريه په ښارونو کښې آباد کړى دى هغوئ د هغه مُلک د
معبود په قانون باندې نهٔ پوهېږى، نو ځکه هغه معبود ازمرى
رالېږلى وُو چې هغوئ يې ووژل. ٢٧ نو هغه بادشاه حُکم
وکړو چې، ”د هغه اِمامانو نه يو راولېږه چې کوم مونږ قېديان
راوستى دى، هغه دې لاړ شى او هلته دې اوسېږى، چې خلقو
ته د هغه مُلک د خُدائ قانون وښائى.“ ٢٨ نو يو اِسرائيلے
اِمام لاړو چې کوم د سامريه نه راويستلے شوے وو او په
بيت‌ايل کښې د اوسېدو دپاره لاړل، هلته يې خلقو ته دا ښودنه
کوله چې د مالِک خُدائ عبادت به څنګه کوى. ٢٩ خو چې
کوم خلق په سامريه کښې اوسېدل نو هر يو قوم خپل قومى
بُتان جوړ کړل او دا يې په هغه علاقائى زيارتونو کښې
کېښودل چې اِسرائيليانو جوړ کړى وُو. او هرې قبيلې په خپل
خپل ښار کښې بُتان جوړ کړل. ٣٠ د بابل خلقو د سُکات
بنات بُتان جوړ کړل، د کُوت خلقو، د نيرګل بُتان، د حمات
خلقو، د اسيما بُتان، ٣١ د عِواه خلقو، د نِبحاز او ترتاق
بُتان، او د سفروائم خلقو خپل بچى د ادرمُلِک او عنمُلک
خُدايانو ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه قربانى کول. ٣٢
دې خلقو د مالِک خُدائ عبادت هم کولو خو د هر قِسم خلقو
نه يې اِمامان خوښ کړل چې په علاقائى عبادتخانو کښې د
هغوئ دپاره نذرانې پېش کوى. ٣٣ نو هغوئ د مالِک خُدائ
عبادت کولو، خو چې هغوئ د کومو مُلکونو نه راغلى وُو د

هغې د رِواجونو په مطابق يې د خپلو خُدايانو عبادت هم
کولو. ۳۴ هغوئ تر نن ورځې پورې هغه رِواجونه کوى.
هغوئ نۀ د مالِک خُدائ عبادت کوى او نۀ د هغه قانون او
حُکمونه منى چې کوم يې د يعقوب اولاد له ورکړى وُو،
يعقوب له اِسرائيل نوم ورکړے شوے وو. ۳۵ مالِک خُدائ
د هغوئ سره يو لوظ کړے وو او هغوئ له يې حُکم ورکړے
وو چې، ”د نورو معبودانو عبادت مۀ کوئ، هغوئ ته سجده
مۀ کوئ، د هغوئ خِدمت مۀ کوئ او هغوئ ته قربانى مۀ
پېش کوئ. ۳۶ تاسو دې زما يعنې مالِک خُدائ تابعدارى
کوئ، چا چې د لوئ طاقت او قوت سره د مِصر نه
راوويستلئ، تاسو به ما ته سجده کوئ او ما ته به قربانى پېش
کوئ. ۳۷ تاسو به همېشه هغه قانون او حُکمونه منئ چې
کوم ما درته ليکلى دى. تاسو دې د نورو خُدايانو عبادت ونۀ
کړئ، ۳۸ او تاسو هغه لوظ مۀ هېروئ چې کوم ما درسره
کړے دے. او چې تاسو د نورو معبودانو عبادت ونۀ کړئ،
۳۹ خو تاسو زما، يعنې د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک
عبادت کوئ او زۀ به تاسو د خپلو دشمنانو نه بچ کړم.“ ۴۰
خو هغه خلقو به غوږ نۀ نيولو او په خپلو زړو رِواجونو باندې
يې عمل کولو. ۴۱ نو هغه خلقو د مالِک خُدائ عبادت
کولو، د خپلو بُتانو عبادت يې هم کولو، نو د هغوئ اولاد تر
نن ورځې پورې هم دغه کار نۀ پرېږدى.

د يهوداه بادشاه حزقياه

۱۸ ۱ نو د اِسرائيل بادشاه د ايله زوئ هوسيع د
بادشاهۍ په دريم کال د احاز زوئ حزقياه د يهوداه بادشاه

جوړ شو ۲ چې عُمر يې پينځويشت کاله وو او په يروشلم
باندې يې نهۀويشت کاله بادشاهى وکړه. د هغۀ مور ابياه د
زکرياه لور وه. ۳ د خپل پلار نيکۀ داؤد په مِثالونو يې عمل
وکړو، هغۀ هغه کار کولو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې
ښۀ وو. ۴ هغۀ علاقائى عبادتخانې تباه کړى، د کاڼى ستنې
يې ماتې کړې او د اشيرې بُت نښې يې راوغورزولې. هغۀ د
زېړو مار هم ټوټې ټوټې کړو چې موسىٰ جوړ کړے وو، چې
نوم يې نحشتان وو. ځکه چې تر اوسه پورې اِسرائيلو دې ته
خوشبوئى سوزوله. ۵ حزقياه په مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو په خُدائ پاک باندې ايمان لرلو، په يهوداه کښې د
هغۀ په شان بل بادشاه نۀ مخکښې او نۀ وروستو تېر شوے
دے. ۶ هغه د مالِک خُدائ وفادار وو او هيڅکله يې د هغۀ
نافرمانى نۀ وه کړې او هغه ټول حُکمونه يې پوره منل چې
مالِک خُدائ موسىٰ له ورکړى وُو. ۷ نو مالِک خُدائ د
هغۀ مل وو او هغه په هر کار کښې کامياب وو. هغۀ د اسور
د بادشاه خِلاف بغاوت وکړو او د هغۀ خِدمت يې نۀ کولو.
۸ هغۀ فلستيانو له شکست ورکړو او د وړوکى کلى نه
واخله تر لوئ ښار پورې يې قبضه کړل چې په دې کښې غزه
او ګېرچاپېره علاقه شامله وه. ۹ د حزقياه د بادشاهۍ په
څلورم کال، چې په اِسرائيل باندې د هوسيع د بادشاهۍ اوۀم
کال وو، د اسور بادشاه سلمنسر په اِسرائيل حمله وکړه او
سامريه يې محاصره کړو. ۱۰ د محاصرې په درېم کال، د
سامريه زوال وشو، دا د حزقياه د بادشاهۍ شپږم کال وو او
د هوسيع د بادشاهۍ نهم کال وو. ۱۱ د اسور بادشاه د
اِسرائيل خلق اسور ته قېديان بوتلل او د هغوئ څۀ کسان په
خلع ښار کښې، څۀ د خابور سيند سره نزدې د جوزان په

ضِلع کښې او څۀ د مادیو په ښارونو کښې یې آباد کړل. ۱۲ د سامریه زوال ځکه وشو چې د اِسرائیل خلق د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک تابعداری نۀ کوله او هغۀ سره یې کړے لوظ مات کړو او د هغه ټول قانون نافرمانی یې وکړه چې خپل خِدمت کوونکی موسیٰ له یې ورکړے وو. هغوئ به نۀ ورته غوږ نیولو او نۀ به یې پرې عمل کولو.

د اسوریانو یروشلم له دهمکی ورکول

۱۳ د حزقیاه بادشاه د بادشاهئ په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه په ټَخو دیوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او فتح یې کړل. ۱۴ حزقیاه سینحرب بادشاه له یو پېغام ولېږلو، چې هغه په لکیس کښې وو، "زما نه غلطی شوې ده، مِهربانی وکړه چې خپله حمله بنده کړه او چې تۀ څومره پیسې غواړې نو زۀ به یې درکړم." نو بادشاه ترې نه وغوښتل چې حزقیاه هغۀ له لس زره کلو سپین زر او زر کلو سرۀ زر ورولېږی. ۱۵ نو حزقیاه هغۀ ته د مالِک خُدائ د کور او د محل د خزانې ټول سپین زر ورولېږل، ۱۶ هغۀ د مالِک خُدائ کور د دروازو نه او هغه سرۀ زر هم راوشوکول چې هغۀ وربانديې په خپله چوکاټونه پټ کړی وُو او سینحرب له یې ورولېږل. ۱۷ د اسور بادشاه د لکیس نه یو لوئ لښکر ولېږلو چې په یروشلم کښې په حزقیاه باندې حمله وکړی، چې د دې مشری د هغۀ درې غټو آفسرانو کوله. کله چې هغوئ یروشلم ته ورسېدل، نو هغوئ د ولې سره سړک قبضه کړو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبۀ راتلې، دا د هغه سړک سره نزدې وو چې کوم د دهوبی پټی ته تلو. ۱۸ کله چې هغوئ حزقیاه بادشاه راوغوښتلو، نو د هغۀ درې آفسران د

هغوئ سره مِلاوېدو دپاره ور ووتل يعنې، د خِلقياه زوئ
اِلياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشى، او د
آسف زوئ يوآخ، چې د حِساب کِتاب مشر وو. ۱۹ يو
اسورى آفسر هغوئ ته ووئيل چې، ”بادشاه په دې باندې
پوهېدل غواړى چې حزقياه په څۀ باندې ايمان لرى چې
دومره اعتبارى دے؟ ۲۰ ستا په خيال تشې خبرې د فوجى
تکړهتوب او طاقت ځائ نيولے شى؟ ستا يقين په چا دے
چې زما خِلاف بغاوت کوې؟ ۲۱ تۀ د مِصر نه دا طمع کوې
چې هغه به ستا مدد وکړى، خو دا به د لوخې د پانړې د امسا
په شان وى، چې لاس به دې غوښ او زخمى کړى. نو د مِصر
بادشاه فِرعون باندې چې کله څوک بهروسه وکړى نو هغه
داسې وى. ۲۲ يا به تۀ ما ته دا ووائې چې تۀ په مالِک خُدائ
په خپل خُدائ پاک باندې بهروسه کوې. خو دا هغه خُدائ
پاک نۀ دے چې حزقياه د هغۀ علاقائى عبادتخانې او
قربانګاه ختمې کړې، او هغۀ د يهوداه او د يروشلم خلقو ته
وفرمائيل چې صِرف په يروشلم کښې د قربانګاه سره
عبادت کوئ. ۲۳ نو خبره واورئ، زما د نېک د اسور
بادشاه سره معاهده وکړئ، زۀ به تاسو له دوه زره آسونه
درکړم کۀ تاسو دومره سړى پيدا کړل چې په دې باندې
سوارۀ شى. ۲۴ تۀ د اسور د يو معمولى آفسر برابر هم نۀ يئ
او تۀ بيا هم په طمع يې چې مِصريان به جنګى ګاډى او
آسونه راولېږى. ۲۵ ستا په خيال ما د مالِک خُدائ د مدد نه
بغېر ستا په مُلک حمله کړې ده او تباه کړے مې دے؟ ما ته
مالِک خُدائ په خپله فرمائيلى دى چې په دې باندې حمله
وکړم او تباه يې کړم.“ ۲۶ نو اِلياقيم، شبناه او يوآخ هغه
آفسر ته ووئيل، ”تۀ د خپلو نوکرانو سره په آرامى ژبه کښې

خبرې وکړه، مونږ په دې پوهېږو. مونږ سره په عبرانىِ کښې
خبرې مۀ کوه، ځکه چې په دېوال باندې خلق به يې واورى.“
۲۷ هغۀ ورته ووئيل، ”ستا خيال دا دے څۀ چې يواځې تۀ او
بادشاه هغه خلق يئ چې زما نېک تاسو ته د دې هر څۀ وئيلو
دپاره رالېږلے يم؟ نه، زۀ هم هغه خلقو ته وايم کوم چې په
دېوال ناست دى، ستاسو په شان هغوئ به هم خپل غُل
وخورى او خپلې متيازې به وڅښى.“ ۲۸ بيا هغه آفسر
ودرېدو او په عبرانىِ کښې يې آواز وکړو، ”د لوئ بادشاه، د
اسور د بادشاه خبره واورئ. ۲۹ بادشاه داسې وائى چې
حزقياه مو دوکه نۀ کړى. حزقياه تاسو زما د لاس نه نۀ شى
بچ کولے. ۳۰ او هغه دې ته مۀ پرېږدئ چې تاسو ته ووائى
چې په مالِک خُدائ يقين وکړئ. دا خيال مۀ کوئ چې مالِک
خُدائ به تاسو بچ کړى او چې هغه به زمونږ اسورى لښکر
ستاسو د ښار قبضه کولو نه ايسار کړى. ۳۱ حزقياه ته
غوږ مۀ نيسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوى چې د
ښار نه راوځئ او ما سره روغه وکړئ. تاسو ته به اجازت
وى چې د خپلو د انګورو باغونو نه انګور خورئ او د اينځر د
ونو نه اينځر خورئ او د خپلو کُوهيانو نه اوبۀ څښئ، ۳۲ تر
دې پورې چې بادشاه تاسو بيا په يو داسې مُلک کښې آباد
کړى لکه چې ستاسو خپل وى، چې هلته د انګورو باغونه وى
چې تاسو له مے درکوى او چې هلته د روټىِ تيارولو دپاره
غله وى، هغه د زيتُونو د ونو، د زيتُونو تېلو او د شاتو مُلک
دے. کۀ تاسو هغه څۀ کوئ چې څۀ حُکم يې درکوى، نو
تاسو به نۀ مرئ او ژوندى به يئ. حزقياه مو چې دوکه نۀ
کړى چې درته ووائى چې مالِک خُدائ به مو بچ کړى. ۳۳ د
نورو قومونو خُدايانو خپل خلق د اسور د بادشاه نه کله بچ

کړی دی؟ ۳۴ د حمات او ارفاد خُدایان اوس چرته دی؟ د
سفروائم، هینع او عِواه خُدایان چرته دی؟ سامریه بل چا بچ
کړے شو څۀ؟ ۳۵ د دې ټولو مُلکونو خُدایانو کله هم خپل
مُلک زمونږ د بادشاه نه بچ کړے دے څۀ؟ نو مالِک خُدائ به
یروشلم زما نه څنګه بچ کړی؟“ ۳۶ خو خلق خاموش وُو او
یوه خبره یې هم نۀ کوله ځکه چې حزقیاه حُکم ورکړے وو
چې، ”هغۀ له جواب مۀ ورکوئ.“ ۳۷ نو اِلیاقیم، شبناه او
یوآخ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او هغوئ لاړل او چې
د اسور آفسر څۀ وئیلی وُو هغه یې بادشاه ته ووئیل.

د بادشاه یشعیاه نه مشوره غوښتل

۱۹ ۱ څنګه چې حزقیاه بادشاه د هغوئ بیان واورېدو،
نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې یې
واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. ۲ هغۀ د محل
مشر آفسر اِلیاقیم، د دربار منشی شبناه، او مشران اِمامان، د
آموص زوئ یشعیاه پېغمبر له ولېږل، دې ټولو د ټاټ جامې
اغوستې وې. ۳ هغوئ ته یې ووئیل چې یشعیاه له دا پېغام
ورسوئ، ”نن د خفګان، ملامتیا او د شرم ورځ ده. مونږ د
هغه ښځې په شان یُو چې ماشوم یې پیدا کیږی، خو د پیدا
کیدو طاقت نۀ لری. ۴ د اسور بادشاه خپل مشر آفسر د
ژوندی خُدائ د بې‌عزتئ کولو دپاره رالیږلے دے. مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک دې د دې بې‌عزتئ نه خبر شی او
چې چا دا بې‌عزتی کړې وی نو هغوئ له دې سزا ورکړی.
زمونږ د ژوندو پاتې خلقو دپاره خُدائ پاک ته سوال وکړئ.“
۵ کله چې یشعیاه ته د حزقیاه بادشاه پېغام مِلاو شو، ۶

نو یشعیاه هغوئ ته وفرمائیل، ”خپل نیک ته ووایئ چې مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې
په وجه مهٔ یرېږه، چې د اسور بادشاه نوکرانو په هغې کښې
زما ګستاخی کړې ده. ۷ غوږ ونیسه، مالِک خُدائ به په
بادشاه باندې یوه افواه واوروی نو هغه به واپس خپل مُلک ته
لاړ شی او مالِک خُدائ به یې هلته په چا ووژنی.“

د اسوریانو بله دهمکی ورلېږل

۸ د اسور آفسر خبر شو چې بادشاه د لکیس نه تلے دے
او د نزدې ښار لِبناه خِلاف جنګ کوی، نو هغه ورَغلو چې
مشوره ورسره وکړی. ۹ اسوریانو له دا خبر ورورسېدو
چې د ایتهوپیا بادشاه ترهاقه د مشری لاندې مِصرے لښکر په
هغوئ باندې د حملې دپاره راروان دے. کله چې بادشاه د
دې نه خبر شو، نو هغهٔ د یهوداه بادشاه حزقیاه له دا پېغام
ولېږلو ۱۰ چې هغهٔ ته داسې ووائی، ”په کوم خُدائ چې
تاسو یقین کوئ هغهٔ تاسو ته فرمائیلی دی چې تاسو به زما په
قبضه کښې نهٔ راځئ، خو چې په هغهٔ باندې دوکه نهٔ شئ. ۱۱
ګورئ چې د اسور بادشاه د کوم مُلک تباه کولو فیصله
وکړی نو په هغې باندې څهٔ کوی، ستاسو خیال دے چې
خلاص به شئ؟ ۱۲ زما پلار نیکهٔ د جوزان، حاران او
رصف ښارونه تباه کړل، د بیت‌عدن خلق یې ووژل چې کوم
په تلسار کښې اوسېدل او د هغوئ یو خُدائ هم هغوئ بچ نهٔ
کړل. ۱۳ د حمات، ارفاد، سفروائم، هینع او د عِواه ښارونو
بادشاهان چرته دی؟“ ۱۴ حزقیاه بادشاه د پېغام ورونکو نه
خط واخستلو او وې لوستلو. بیا هغه د مالِک خُدائ کور ته
لاړو او خط یې هلته د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو،

۱۵ او دُعا يې وکړه، ”اے مالِکه خُدايه، د اِسرائيل خُدايه
پاکه، تهٔ د وزرو والا مخلوق په مينځ کښې په تخت ناست يې،
يواځې تهٔ خُدائ پاک يې، چې د دُنيا په ټولو بادشاهانو باندې
حکومت کوې. تا زمکه او آسمان پېدا کړی دی.
۱۶ نو
مالِکه خُدايه، چې په مونږ څهٔ کيږی هغې ته وګوره. هغه ټولې
خبرې واوره چې سينحرب يې تا يعنې ژوندی خُدائ پاک ته
د بې‌عزتئ دپاره کوی.
۱۷ مالِکه خُدايه، دا رښتيا دی چې د
اسور بادشاهانو ډېر قومونه تباه کړی دی او د هغوئ زمکې
يې شاړې کړې دی.
۱۸ او د هغوئ خُدايان يې اور ته اچولی
دی او سوزولی يې دی، اسوريانو دا ځکه تباه کړے شول،
چې په حقيقت کښې دا خُدايان نهٔ وُو او تش د لرګو او کاڼو
نه انسانانو جوړ کړی وُو.
۱۹ نو زمونږ مالِکه خُدايه پاکه،
مونږ د اسوريانو نه بچ کړه او اے مالِکه خُدايه، د دُنيا ټولو
قومونو ته به پته ولګی چې صرف تهٔ رښتونے خُدائ پاک
يې.“

بادشاه ته د يشعياه پېغام

۲۰ بيا د آموص زوئ يشعياه حزقياه له دا پېغام ولېږلو،
”مالِک خُدائ د اِسرائيل خُدائ پاک فرمائی چې، ما د
اسوريانو بادشاه سينحرب په حقله ستا دُعا اورېدلې ده.
۲۱
مالِک خُدائ په دې حقله فرمائيلی دی چې، پېغله لور صيون
تا پورې خاندی او تا ته سپک ګوری.
۲۲ دا تهٔ په چا پورې
خندا کوې او د چا بې‌عزتی کوې؟ تهٔ زما يعنې د اِسرائيلو
مقدس خُدائ پاک بې‌عزتی کوې.
۲۳ تا ما له ستا پېغام
وړُونکی راولېږل چې ما ته دا لافې ووهی چې تا د خپلو ټولو
جنګی ګاډو سره د لبنان اوچت غرونه فتح کړی دی، هلته

دې د دِيار لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې او چې
تۀ د ځنګلو هغه ګڼو برخو ته ورسېدلې. ۲۴ تا لاڼې وهلې چې
تا کوهی وکنستل او په پردو مُلکونو کښې دې اوبۀ وڅښلې او
ستا فوجيانو د پښو سره د نيل درياب اوچ کړو. ۲۵ تۀ خبر
نۀ يې چې ما د دې هر څۀ ډېر د مخکښې نه منصوبه جوړه
کړې وه؟ او اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت
درکړو چې د پَخو دېوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل
کړې. ۲۶ د هغه ځائ خلق کمزورى وُو، هغوئ يرېدلى او
شرمېدلى وُو. هغوئ په پټى کښې د بوټو په شان وُو يا لکه
چې په چت باندې واښۀ شوى وى چې د نمرخاتۀ ګرمې هوا
وهلى وى. ۲۷ خو ما ته پته ده چې تۀ څۀ کوې او چرته ځې
او چې تۀ ما ته څومره غصه يې. ۲۸ ما ته ستا د غضب او
غرور خبر رارسېدلے دے، نو زۀ به ستا په پوزه کښې کُنډه
او ستا په خولۀ کښې واګې اچوم او چې په کومه لار راغلے
يې نو په هغې به دې واپس ولېږم.“ ۲۹ نو يشعياه حزقياه
بادشاه ته وفرمائيل، ”څۀ چې کېدونکى دى نو د هغې په حقله
به درته ووايم. په دې کال او په بل کال به تۀ قدرتى شوے
خوراک خورې، خو په وريپسې کال به غله وکرې او ويه يې
رېبې او د انګورو باغونه به وکرې او انګور به وخورې. ۳۰
په يهوداه کښې چې کوم کسان ژوندى پاتې دى، نو هغوئ به
د هغه بوټو په شان آباد شى چې جرړې يې په زمکه کښې
ژورې ځى او ميوه کوى. ۳۱ په يروشلم کښې او د صيون په
غرۀ باندې به خلق ژوندى پاتې شى، ځکه چې د مالِک خُدائ
ربُ الافواج غيرت به داسې وکړى. ۳۲ مالِک خُدائ د اسور
بادشاه په حقله فرمائيلى دى، هغه به دې ښار ته نۀ ننوځى او
نۀ به د دې خِلاف يو غشے وولى. يو فوجى به هم د ډال سره

دې ښار ته نزدې رانۀ شی او د دې محاصرې دپاره به د
خاورو ډېرے جوړ نۀ کړے شی. ۳۳ هغه چې په کومه لار
راغلے وی نو په هغې به واپس لاړ شی او ښار ته به دننه لاړ
نۀ شی. ما، یعنې مالِک خُدائ داسې فرمائیلی دی. ۳۴ د
خپل عزت او د خپل خِدمت کوونکی داؤد د خاطره به زۀ د
دې ښار ساتنه او حِفاظت کوم.“ ۳۵ په هغه شپه د
اسوریانو خېمو ته د مالِک خُدائ یوه فرښته ننوتله او یو لاک
پینځۀ اتیا زره فوجیان یې ووژل. په ورپسې سحر وختی
هغوئ ټول هلته مړۀ پراتۀ وُو. ۳۶ بیا د اسور بادشاه
سینحرب راواپس شو او نینوه ته لاړو. ۳۷ یوه ورځ چې هغۀ
د خپل معبود نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو، نو د
هغۀ دوو زامنو ادرمِلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو سره
ووژلو او بیا هغوئ د اراراط مُلک ته وتښتېدل. د هغۀ یو بل
زوئ اسرحدون د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۲۰ ۱ په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه بیمار شو او
مرګ ته نزدې وو. د آموص زوئ، یشعیاه پېغمبر ورَغلو او
هغۀ ته یې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې خپلې
معاملې سمبال کړه. ځکه چې تۀ به مړ کېږې، تۀ به روغ نۀ
شې.“ ۲ حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او دُعا یې وکړه، ۳
”مالِکه خُدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په ایمانداری او د زړۀ د
اخلاصه ستا خِدمت کړے دے او ستا د رضا دپاره مې هر
کار کړے دے.“ او هغۀ ډېر په چغو چغو وژړل. ۴ یشعیاه
د بادشاه نه روان شو، خو هغه لا د محل د مرکزی دربار نه

تېر شوے نۀ وو چې د مالِک خُدائ کلام پرې نازل شو، ۵
”د مالِک خُدائ د خلقو بادشاه حزقياه له واپس لاړ شه او
هغۀ ته ووايه، ما يعنې مالِک خُدائ، ستا د پلار نيکۀ داؤد
خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښکې مې ليدلې
دی. زۀ به تا روغ کړم او په درې ورځو کښې به د مالِک
خُدائ کور ته لاړ شې. ۶ زۀ به ستا په عُمر کښې پينځلس
کاله نور زيات کړم. زۀ به تا او د يروشلم دا ښار د اسور
بادشاه نه بچ کړم. زۀ به د خپل عزت او د خپل خِدمت
کوونکی داؤد د خاطره د دې ښار حِفاظت کوم.“ ۷ بيا
يشعياه د بادشاه کسانو ته وفرمائيل چې د هغۀ په دانه باندې
د اينځر نه جوړ شوے مرهم ولګوئ، نو هغه به روغ شی. ۸
حزقياه بادشاه تپوس وکړو، ”د دې ثبوت نښه به څۀ وی چې
مالِک خُدائ به ما روغ کړی او په دريمه ورځ به د مالِک
خُدائ کور ته لاړ شم؟“ ۹ يشعياه ورته وفرمائيل، ”مالِک
خُدائ به د دې نښه درته وښائی چې هغه به خپله وعده پوره
کړی. نو ستا څنګه خوښه ده چې دا سورے لس قدمه
مخکښې لاړ شی يا لس قدمه وروستو لاړ شی؟“ ۱۰ حزقياه
ورته وفرمائيل، ”دا آسان دی چې په پوړۍ باندې سورے لس
قدمه مخکښې لاړ شی. دا لس قدمه وروستو بوځه.“ ۱۱
يشعياه مالِک خُدائ ته سوال وکړو او مالِک خُدائ د احاز په
پوړۍ باندې سورے لس قدمه وروستو بوتلو.

د بابل پيغام وړُونکی

۱۲ تقريباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوئ،
مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقياه بادشاه بيمار دے، نو هغۀ
ورله يو خط او يوه تُحفه ولېږله. ۱۳ حزقياه پيغام وړونکو ته

په خبر راغلے ووئیل او هغوئ ته يې خپل سرۀ زر، سپين زر،
خپلې مصالحې او قيمتی تېل او خپل ټول فوجی سامان
وښودلو. د هغۀ د ګودام په کوټو کښې يا د هغۀ د بادشاهۍ په
بل ځائ کښې هم داسې څۀ نۀ وُو چې هغۀ ورته ښودلی نۀ
وُو. ۱۴ بيا يشعياه پېغمبر حزقياه بادشاه له لاړو او تپوس يې
ترې نه وکړو، ”دا سړی د کوم ځائ نه راغلی دی او هغوئ تا
ته څۀ وفرمائيل؟“ حزقياه ورته ووئيل، ”هغوئ د يو لرې مُلک
بابل نه راغلی دی.“ ۱۵ يشعياه ترې نه تپوس وکړو، ”په
محل کښې يې څۀ وليدل؟“ حزقياه بادشاه جواب ورکړو،
”هغوئ هر څۀ وليدل. زما په خزانه کښې داسې څۀ نشته چې
ما ورته ښودلی نۀ وی.“ ۱۶ بيا يشعياه بادشاه ته وفرمائيل،
”مالِک خُدائ تعالىٰ داسې فرمائی چې ۱۷ يو داسې وخت
راروان دے چې ستا په محل کښې هر يو څيز، چې ستا پلار
نيکۀ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته يوړلے
شی. هيڅ به هم پاتې نۀ شی. ۱۸ ستا څۀ اولاد به بوتلے شی
او د هغوئ نه به خصيان جوړ کړے شی چې د بابل بادشاه
په محل کښې خِدمت کوی.“ ۱۹ نو حزقياه بادشاه د دې په
مطلب پوهه شو چې د هغۀ په ژوند کښې به امن او تحفُظ
وی، نو هغۀ ورته ووئيل، ”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم
پېغام راوړے دے هغه ښۀ دے.“

د حزقياه د بادشاهۍ ختمېدل

۲۰ نور هر څۀ چې حزقياه بادشاه کړی وُو، د هغۀ د بهادرۍ
کارنامې او هغه حِساب کِتاب چې هغۀ ډنډ جوړ کړے وو او
چې يو سورنګ يې کنستلے وو چې ښار له اوبۀ راولی، دا هر
څۀ د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

٢١ حزقیاه مړ شو او د هغهٔ زوئ منسی د هغهٔ نه پس
بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه منسی

٢١ ١ منسی د دولسو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه
جوړ شو او هغهٔ په یروشلم پینځهٔ پنځوس کاله بادشاهی
وکړه. د هغهٔ مور حفصیباه وه. ٢ منسی د هغه قومونو
پلیت رِواجونه کول چې مالِک خُدائ د اِسرائیلو نه وړاندې
شړلی وُو، او په دې کولو یې د مالِک خُدائ خِلاف ګناه
وکړه. ٣ هغهٔ د غېرو قومونو د عبادت ځایونه بیا جوړ کړل
کوم چې د هغهٔ پلار حزقیاه تباه کړی وُو، هغهٔ د بعل د
عبادت دپاره قربانګاه جوړې کړې او د اِسرائیل بادشاه
اخی‌اب په شان د اشیرې بُت نښه یې جوړه کړه. منسی د
ستورو عبادت هم کولو. ٤ هغهٔ د مالِک خُدائ په کور
کښې د غېرو قومونو قربانګاه جوړې کړې، په هغه ځائ
کښې چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، ”زما نوم به په یروشلم
کښې همېشه باقی پاتې وی.“ ٥ د مالِک خُدائ د کور په
دوو دربارونو کښې هغهٔ د ستورو د عبادت دپاره قربانګاه
جوړې کړې. ٦ هغهٔ خپل زوئ د سوزېدونکې نذرانې په
توګه پیش کړو. هغهٔ د کوډو او جادو نه کار واخستو او
قسمت ښودونکو او فالګرو سره یې مشورې کولې. هغهٔ د
مالِک خُدائ خِلاف لویه ګناه وکړه او د هغهٔ غصه یې
راوپاروله. ٧ هغهٔ د اشیرې بُت نښه د مالِک خُدائ په کور
کښې کېښوده، چې د دې په حقله مالِک خُدائ داؤد او د هغهٔ
زوئ سلیمان ته فرمائیلی وُو، ”په یروشلم کښې، په دې کور

کښې هغه ځائ دے چې ما د بنى اِسرائيلو د ټولو دولسو
قبيلو نه خوښ کړے دے چې چرته به زما د نوم درناوے
کيږى. ٨ او کۀ اِسرائيليان زما ټول حُکمونه منى او هغه
ټول قانون ومنى چې زما خِدمت کوونکى موسىٰ هغوئ له
ورکړے دے، نو هغوئ به د هغه مُلک نه نۀ شى شړلے چې
ما د هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“ ٩ خو د يهوداه خلقو
د مالِک خُدائ تابعدارى نۀ کوله او منسى هغوئ د هغې نه هم
لويو ګناهونو کولو طرف ته بوتلل چې کوم هغه قومونو کړى
وُو چې مالِک خُدائ هغوئ د هغه مُلک نه شړلى وُو چې په
کوم وخت کښې د هغۀ خلق مخ په وړاندې تلل. ١٠ د خپلو
خِدمت کوونکو پيغمبرانو په ذريعه مالِک خُدائ فرمائيلى وُو،
١١ ”منسى بادشاه حرام کارونه کړى دى، د هغه کارونو نه
هم ډېر بد چې کوم کنعانيانو کړى وُو، او هغۀ د خپلو بُتانو
سره د يهوداه خلق د ګناه طرف ته بوتلى وُو. ١٢ نو زۀ
مالِک خُدائ د اِسرائيل خُدائ پاک په يروشلم او په يهوداه يو
داسې افت راولم چې هر څوک د دې نه خبر شى نو په هغوئ
به وېښتۀ زيګ زيګ ودرېږى. ١٣ زۀ به يروشلم له داسې
سزا ورکړم لکه چې سامريه، د اِسرائيل بادشاه اخى‌اب او د
هغۀ اولاد له مې ورکړې وه. زۀ به يروشلم د دې د خلقو نه
داسې خالى کړم، لکه چې څوک لوښے صفا کړى او په بل
مخ يې واړوى. ١٤ چې کوم خلق ژوندى پاتې وى نو زۀ به
يې پرېږدم او خپلو دشمنانو ته به يې حواله کړم، چې فتح يې
کړى او د هغوئ مُلک لوټ کړى. ١٥ زۀ د خپلو خلقو سره
داسې ځکه کوم چې هغوئ زما خِلاف ګناه کړې ده. او د
هغه وخت نه چې د هغوئ پلار نيکۀ د مِصر نه راوتلى دى تر
نن ورځې پورې يې زما غصه راپارولې ده.“ ١٦ منسى

دومره ډېر بېګناه خلق قتل کړل چې د يروشلم د يو سر نه تر
بل سر پورې وينې بهېدلې، د دې نه علاوه هغۀ د يهوداه خلق
د بُت پرستئ طرف ته بوتلل او هغوئ يې دې ته جوړ کړل چې
د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړی. ١٧ نور هر څۀ چې منسى
کړی وُو، سره د هغه ګناهونو چې هغۀ کړی وُو، نو هغه د
يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ١٨
منسى مړ شو او د محل په باغ يعنې د عُزا په باغ کښې ښخ
شو، د هغۀ زوئ امون د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

١٩ امون د دوويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ
شو او دوه کاله يې په يروشلم بادشاهی وکړه. د هغۀ مور
مسلمت وه چې د يُطبه د ښار د حروص لور وه. ٢٠ د خپل
پلار منسى په شان، هغۀ هم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه،
٢١ هغه د خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو او چې د
هغۀ پلار د کومو بُتانو خِدمت کړے وو نو هغۀ هم ورته
سجدې لګولې. ٢٢ هغۀ مالِک خُدائ، د خپل پلار نيکۀ خُدائ
پاک رد کړو او د مالِک خُدائ د حُکمونو نافرمانی يې وکړه.
٢٣ د امون آفسرانو د هغۀ خِلاف منصوبه جوړه کړه او په
محل کښې يې ووژلو. ٢٤ د يهوداه خلقو د امون قاتِلان
ووژل او د هغۀ زوئ يوسياه يې د هغۀ په ځائ بادشاه جوړ
کړو. ٢٥ امون چې نور هر څۀ کړی وُو هغه د يهوداه د
بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ٢٦ امون د عُزا
د باغ په اديره کښې ښخ شو او د هغۀ زوئ يوسياه د هغۀ نه
پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یوسیاه

٢٢ ١ یوسیاه د اتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه
شو او هغۀ په یروشلم باندې یو دېرش کاله بادشاهی وکړه. د
هغۀ مور جدیده وه، چې د بُصقت ښار د عدایاه لور وه. ٢
یوسیاه هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو، هغۀ
د خپل پلار نیکۀ داؤد په مِثالونو عمل کولو او د دې نه یو خوا
بل خوا نۀ اوړېدو.

د تورات شریف موندلے کېدل

٣ د خپلې بادشاهۍ په اتلسم کال، یوسیاه بادشاه د دربار
منشی سافن چې د اصلیاه زوئ او مسلام نمسے وو، د دې
حُکم سره د مالِک خُدائ کور ته ولېږلو، ٤ ”مشر اِمام
خِلقیاه له لاړ شه او د هغه پېسو پته ولګوه چې د مالِک خُدائ
د کور د ننوتلو په دروازه کښې خادمانو د خلقو نه راغونډې
کړې دی. ٥-٦ او هغۀ ته ووایه چې پېسې هغه سړو له
ورکړی کوم چې د مالِک خُدائ د کور د مرمت مشران دی.
هغوئ به ترکاڼانو، ټېکدارانو او ګِلکارانو له مزدوری ورکوی
او چې په مرمت کښې څۀ لرګی او کاڼی استعمالیږی نو هغه
دې اخلی. ٧ خو چې هغوئ له کومې پېسې ورکړے شوې
وی نو د هغې حِساب کِتاب ورسره مۀ کوئ، ځکه چې هغوئ
د ایماندارۍ سره لین دین کوی.“ ٨ سافن منشی خِلقیاه ته
د بادشاه حُکم ورسولو او خِلقیاه هغۀ ته ووئیل چې هغۀ د
مالِک خُدائ په کور کښې د تورات کِتاب موندلے دے.
خِلقیاه کِتاب ورکړو او سافن ولوستلو. ٩ بیا هغه واپس
بادشاه له لاړو او د دې نه یې خبر کړو، ”د مالِک خُدائ په

کور کښې چې کومې پېسې جمع شوې وې هغه ستا خِدمت
کوونکو اخستې دی او هغه سړو له يې ورکړې دی چې د
مرمت مشران دی.“ ۱۰ او هغهٔ ووئيل، ”ما سره دلته يو
کِتاب دے چې خِلقياه راکړے دے.“ او بادشاه ته يې دا
ولوستلو. ۱۱ کله چې بادشاه د شريعت د کِتاب خبرې
واورېدې، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، ۱۲ او
خِلقياه اِمام، د سافن زوئ اخيقام، د ميکاياه زوئ عکبور، د
دربار منشی سافن او د بادشاه نوکر عساياه له يې دا حُکم
ورکړو، ۱۳ ”لاړ شئ او د مالِک خُدائ سره، زما او د
يهوداه د ټولو خلقو دپاره د دې کِتاب د تعليماتو خبره وکړئ.
مالِک خُدائ مونږ ته سخت غصه دے ځکه چې دا کِتاب
کومې خبرې کوی نو زمونږ پلار نيکهٔ په دې باندې عمل نهٔ
دے کړے.“ ۱۴ نو خِلقياه، اخيقام، عکبور، سافن او
عساياه لاړل چې د خُلده نومې ښځې سره مشوره وکړی، هغه
يوه پيغمبره وه چې د يروشلم په نوې محله کښې اوسېدله. (د
هغې خاوند سلوم، د تِقوه زوئ او د خرخس نمسے، د مالِک
خُدائ د کور د جُوغو مشر وو.) نو هغوئ ورته خبره وکړه،
۱۵ او هغې هغوئ ته ووئيل چې واپس بادشاه له لاړ شئ ۱۶
او د مالِک خُدائ دا پيغام هغهٔ له ورکړئ، ”زهٔ به يروشلم او
د دې ټولو خلقو له سزا ورکړم لکه څنګه چې په هغه کِتاب
کښې ليکلے شوی دی چې بادشاه ولوستلو. ۱۷ هغوئ زهٔ
رد کړے يم او نورو خُدايانو ته يې نذرانې پېش کړې دی او
چې هغوئ څهٔ کړی دی د هغې په وجه يې زما غصه راپارولې
ده. زما غصه د يروشلم خِلاف راپاخېدلې ده او دا به نهٔ
سړېږی. ۱۸ او په خپله بادشاه ته، زهٔ مالِک خُدائ د
اِسرائيل خُدائ پاک داسې وايم، چې په کِتاب کښې څهٔ ليکلی

دی تا هغې ته غوږ ونیولو، ۱۹ او کله چې تا واورېدل چې ما
یروشلم او د دې خلقو له د سزا ورکولو خبره کړې ده، نو
توبه دې وویستله او عاجزی دې ښکاره کړه، جامې دې
وشلولې او ودې ژړل. دا ښار به شاړ او ویجاړ کړم چې خلق
به وربانديې لعنت وائی. خو ما ستا سوال اورېدلے دے، ۲۰
خو چې زۀ کومه سزا یروشلم له ورکوم هغه به ستا په ژوند
کښې نۀ راځی. تۀ به په خېر سره مړ شې.“ نو هغه سړی د
دې پېغام سره یوسیاه بادشاه له راواپس شول.

د یوسیاه د غېرو قومونو عبادتخانې ختمول

۲۳ ۱ بیا یوسیاه بادشاه د یهوداه او یروشلم ټول مشران
راوغوښتل، ۲ او هغوئ په یو ځائ د مالِک خُدائ کور ته
لاړل، چې اِمامان، پېغمبران او باقی نور ټول خلق د واړۀ نه
واخله تر غټو پورې ورسره وُو. د هغوئ ټولو په وړاندې،
بادشاه د لوظ هغه ټول کِتاب ولوستلو کوم چې د مالِک
خُدائ په کور کښې موندلے شوے وو. ۳ هغه د شاهی
ستنې سره ودرېدو او د مالِک خُدائ سره یې یو لوظ وکړو
چې د هغۀ تابعداری به کوی او د زړۀ د اخلاصه به د هغۀ ټول
قانون او حُکمونه منی او چې د هغه لوظ په مطالبو به عمل
کوی، څنګه چې په کِتاب کښې لیکلے شوی دی. او ټولو
خلقو دا لوظ ومنلو. ۴ بیا یوسیاه مشر اِمام خِلقیاه له، د
هغۀ لاندې اِمامانو او د مالِک خُدائ د کور د ننوتلو د
دروازې خادمانو له حُکم ورکړو چې د مالِک خُدائ د کور
هغه ټول څیزونه وباسی چې د بعل، د اشیرې بُت او د ستورو
په عبادت کښې استعمال شوی وی. بادشاه دا ټول څیزونه د

قِدرون د وادۍ په پټو کښې د ښار نه بهر وسوزول او د دې
ايرې يې بيت‌ايل ته يوړې. ۵ هغهٔ بُت پرسته اِمامان لرې
کړل چې د يهوداه بادشاهانو مقرر کړی وُو چې کومو د
يهوداه په ښارونو کښې په علاقائی عبادتخانو او يروشلم ته
نزدې ځايونو کښې قربانۍ پېش کولې، هغه ټول اِمامان يې
لرې کړل چا چې بعل، نمر، سپوږمۍ، سيارو او ستورو ته
قربانۍ پېش کولې. ۶ هغهٔ د مالِک خُدائ کور نه د اشيرې
بُت نښه لرې کړله، د ښار نه بهر د قِدرون وادۍ ته يې يوړه،
وې سوزوله او خاورې يې کړه او د دې ايره يې د عامو خلقو
په قبرونو باندې وشيندله. ۷ هغهٔ د مالِک خُدائ په کور
کښې د اوسېدو هغه کوټې ورانې کړې چې د هغه کور نرانو
کنجرانو نيولې وې، چرته چې ښځو د اشيرې بُت دپاره
چُوغې جوړولې. ۸ د يهوداه په ښارونو کښې چې کوم
اِمامان وُو هغه يې يروشلم ته راوستل او په ټول مُلک کښې
يې علاقائی عبادتخانه ناپاکه کړه چرته چې هغوئ قربانۍ پېش
کړې وې. هغهٔ د ښار د حکمران يشوَع د دروازې په خولهٔ
کښې علاقائی عبادتخانې تباه کړې. دا دروازه ښار ته د ننوتو
د دروازې په ګس طرف باندې وه. ۹ هغه علاقائی اِمامانو
ته دا اجازت نهٔ وو چې په يروشلم کښې يې د مالِک خُدائ د
قربان‌ګاه خِدمت کړے وے، خو چې د هغوئ ملګرو اِمامانو
ته کومه پتيره روټۍ مِلاو شوې وه نو هغه يې خوړلے شوه.
۱۰ او هغهٔ د هنوم په وادۍ کښې د غېرو قومونو د عبادت
ځائ توفت هم ناپاک کړو، نو چې هيڅ څوک خپل زوئ يا
لور مولک بُت ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه نهٔ شی قربانی
کولے. ۱۱ د آسونو هغه مجسمې يې هم لرې کړې چې د
يهوداه بادشاه نمر ته وقف کړې وې او چې په دې کښې

کومې جنګی ګاډۍ استعمالېدلې هغه يې وسوزولې. (دا د
مالِک خُدائ د کور په دربار کښې اېښودے شوې وې، چې د
دروازې او د مشر آفسر ناتن مُلک د اوسېدو د کوټې سره
نزدې وې.) ۱۲ هغه ټولې قربانګاه چې د يهوداه بادشاهانو د
محل په چت باندې د احاز بادشاه د کوټې نه بره جوړې کړې
وې نو يوسياه بادشاه هغه راوغورزولې، سره د هغه قربانګاه
چې منسى بادشاه د مالِک خُدائ کور په دوو دربارونو کښې
اېښې وې، هغهٔ قربانګاه ذرې ذرې کړلې او د دې ټُکړې يې د
قِدرون په وادۍ کښې واچولې. ۱۳ يوسياه هغه علاقائی
عبادتخانې ناپاکې کړې چې سليمان بادشاه د يروشلم
نمرخاتهٔ طرف ته او د زيتُونو غرهٔ جنوبی طرف ته د بېکاره
بُتانو عبادت دپاره جوړې کړې وې، يعنې د صيدان عستاراتې
بُت، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. ۱۴ يوسياه
بادشاه د کاڼو ستنې ټوټې کړې، د اشيرې بُت نښې يې
راوغورزولې او چې دا چرته ولاړې وې نو هغه ځائ يې د
بنيادمو په هډُوکو باندې پټ کړو. ۱۵ يوسياه په بيت‌ايل
کښې د عبادت هغه ځائ هم راوغورزولو چې د نباط زوئ
يربعام بادشاه جوړ کړے وو، چا چې اِسرائيل د ګناه طرف
ته بوتلی وُو. يوسياه قربانګاه راوغورزوله، د دې کاڼی يې
ټوټې ټوټې او خاورې کړل، هغهٔ د اشيرې مجسمه هم
وسوزوله. ۱۶ يوسياه مخ واړولو او هلته يې د غرهٔ دپاسه
ځهٔ قبرونه وليدل، هډُوکی يې ترې نه رابهر کړل او په
قربانګاه باندې يې وسوزول. نو هغه قربانګاه يې ناپاکه کړه،
چې د دې هغه پېغمبر ړېر پخوا پېشګوئې کړې وه چې د اختر
په وخت کښې يربعام بادشاه د قربانګاه سره ولاړ وو.
يوسياه بادشاه وکتل او د هغه پېغمبر قبر يې وليدو چې کوم

دا پېشګوئي کړې وه. ۱۷ هغۀ تپوس وکړو، ”دا د چا قبر
دے؟“ د بيت‌ايل خلقو ورته ووئيل، ”دا د هغه پېغمبر قبر دے
کوم چې د يهوداه نه راغلے وو او د دې پېشګوئي يې کړې وه
چې تا د قربان‌ګاه سره وکړل.“ ۱۸ يوسياه حُکم وکړو، ”دا
هم داسې پرېږدئ، د هغۀ هډُوکی دې څوک نۀ لړې کوی.“ نو
د هغۀ هډُوکی يې لړې نۀ کړل او نۀ د هغه پېغمبر هډُوکی لړې
کړے شول چې د سامريه نه راغلے وو. ۱۹ په سامريه
کښې يوسياه بادشاه په هر يو ښار کښې علاقائی زيارتونه
راوغورزول چې کوم د اِسرائيل بادشاهانو جوړ کړی وُو او د
مالِک خُدائ غصه يې راپاروله وه. هغۀ په هغه ټولو قربان‌ګاه
باندې هم هغه شان وکړل چې څنګه يې په بيت‌ايل کښې کړی
وُو. ۲۰ هغۀ د ټولو علاقائی عبادتخانو اِمامان په قربان‌ګاه
باندې ووژل چرته چې هغوئ خِدمت کولو او هغۀ په هره
قربان‌ګاه باندې د بنيادمو هډُوکی وسوزول او بيا هغه يروشلم
ته راواپس شو.

يوسياه د فسحې اختر کوی

۲۱ نو يوسياه بادشاه خلقو له حُکم ورکړو چې د مالِک
خُدائ د هغوئ د خُدائ پاک په درناوی کښې د فسحې اختر
وکړئ، لکه څنګه چې د لوظ په کِتاب کښې ليکلے شوی دی.
۲۲ د قاضيانو د حکومت د وخت نه پس، د دې په شان د
فسحې اختر د اِسرائيل يا د يهوداه يو بادشاه هم نۀ وو کړے.
۲۳ او د يوسياه د بادشاهۍ په اتلسم کال په يروشلم کښې د
فسحې اختر وکړے شو.

د یوسیاه نور بدلون راوستل

۲۴ په هغه کِتاب کښې د لیکلی شوی قانون عملی کولو
دپاره چې خِلقیاه اِمام د مالِک خُدائ په کور کښې موندلے
وو، یوسیاه بادشاه د یروشلم او د نور ټول یهوداه نه ټول
جادوګر او قسمت ښودونکی او کورنی ټول بُتان او د غیرو
قومونو د عبادت نور ټول حرام څیزونه لرې کړل. ۲۵ د هغهٔ
نه مخکښې هیڅکله هم د هغهٔ په شان بادشاه نهٔ وو تیر شوے،
چا چې د زړهٔ د اخلاصه، د ټول عقل او طاقت سره د مالِک
خُدائ خِدمت کړے وی او د موسیٰ ټول قانون یې منلے
وی، او نهٔ وروستو د هغهٔ په شان بادشاه پېدا شوے وو. ۲۶
خو منسی بادشاه چې څهٔ کړی وُو نو د هغې په وجه د مالِک
خُدائ سخته غصه راوچته شوې وه او لا سړه شوې نهٔ وه.
۲۷ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”ما چې د اِسرائیل سره څهٔ
کړی دی نو هغه به په یهوداه هم وکړم، د یهوداه خلق به زهٔ د
خپل نظر نه لرې کړم او زهٔ به یروشلم رد کړم، کوم ښار او
کور چې ما خوښ کړے وو او چې ما فرمائیلی وُو چې هلته
به زما عبادت کیږی.“

د یوسیاه د بادشاهۍ ختمېدل

۲۸ یوسیاه بادشاه چې نور څهٔ هم کړی دی هغه د یهوداه د
بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۲۹ چې کله
یوسیاه بادشاه وو، نو د مِصر بادشاه نِکوه فِرعون د فرات
سیند له یو لښکر بوتلو چې د اسور بادشاه مدد وکړی.
یوسیاه بادشاه په مِجدو کښې د مِصری لښکر سره مخامخ
شو او په جنګ کښې ووژلے شو. ۳۰ د هغهٔ آفسرانو د هغهٔ

لاش په یوه جنگی گاډۍ کښې کېښودو او یروشلم ته یې یوړو
او هلته په شاهی اديره کښې ښخ کړے شو. د یهوداه خلقو د
یوسیاه زوئ یهوآخز خوښ کړو او هغه یې بادشاه مقرر کړو.

د یهوداه بادشاه یهوآخز

۳۱ یهوآخز د درویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو
او هغۀ په یروشلم باندې درې میاشتې حکومت وکړو. د هغۀ
مور حموطل وه، چې د لِبناه د ښار د یرمیاه لور وه. ۳۲
هغه د خپل پلار نیکۀ په نقش قدم باندې روان وو او هغۀ د
مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه. ۳۳ د هغۀ بادشاهی په هغه
وخت ختمه شوه چې د مِصر بادشاه نِکوه فِرعون د حمات
مُلک رِبله ته هغه قېدی بوتلو، نو په یهوداه باندې یې درې زره
ځلور سوه کلو سپین زر او ځلور دېرش کلو سرۀ زر
محصُول حواله کړو. ۳۴ نِکوه فِرعون د یوسیاه زوئ اِلیاقیم
د یوسیاه نه پس د یهوداه بادشاه جوړ کړو او د هغۀ نوم یې
یهویقیم ته بدل کړو. نِکوه فِرعون یهوآخز مِصر ته بوتلو او
هلته مړ شو.

د یهوداه بادشاه یهویقیم

۳۵ یهویقیم بادشاه د خلقو د دولت په مطابق د هغوئ نه
محصُول راغونډولو، چې هغه غوښتونکې پېسې پوره کړی
چې د مِصر بادشاه فِرعون له په محصُول کښې ورکولے
شوې. ۳۶ یهویقیم د پینځویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه
بادشاه جوړ شو او هغۀ په یروشلم باندې یوولس کاله
بادشاهی وکړه. د هغۀ مور زبوده وه چې د روماه ښار د

فدایاه لور وه. ۳۷ هغه د خپل پلار نیکهٔ په نقش قدم باندې
روان وو، یهویقیم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه.

۲۴ ۱ کله چې یهویقیم بادشاه وو، نو د بابل بادشاه
نبوکدنضر په یهوداه حمله وکړه او درې کاله يې په یهویقیم
باندې زور راوړلو چې د هغهٔ حکومت ته تسلیم شی، بیا
یهویقیم بغاوت وکړو. ۲ نو مالِک خُدائ د یهویقیم خِلاف
د یهوداه د تباه کولو دپاره، د بابل، اسور، موآب او عمون
لښکرې ولیږلې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ د خپلو خِدمت
کوونکو پیغمبرانو په ذریعه فرمائیلی وُو چې هغه به داسې
کوی. ۳ د مالِک خُدائ په حُکم باندې داسې ځکه وشول
چې د یهوداه خلق د خپل حضور نه لرې کړی، دا د هغه ټولو
ګناهونه په وجه چې منسى بادشاه کړی وُو. ۴ د هغه
بېګناه خلقو د وینې په وجه چې هغهٔ توئ کړې وه، نو مالِک
خُدائ ځکه منسى نهٔ شو معاف کولے. ۵ نور هر څهٔ چې
یهویقیم کړی دی هغه د یهوداه د بادشاهانو په تاریخ کښې
لیکلے شوی دی. ۶ یهویقیم مړ شو او د هغهٔ زوئ
یهویاکین د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو. ۷ د مِصر بادشاه
او د هغهٔ لښکر بیا هیڅکله هم د مِصر نه لا نهٔ ړل، ځکه چې
اوس د بابل بادشاه د مِصر ټوله علاقه قبضه کړې وه، دا د
فرات سیند نه واخله د مِصر شمالی سرحد پورې وه.

د یهوداه بادشاه یهویاکین

۸ یهویاکین د اتلسو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه شو
او هغهٔ په یروشلم باندې درې میاشتې بادشاهی وکړه. د هغهٔ

مور نحشتا وه چې د یروشلم د الناتن لور وه. ٩ یهویاکین
د مالِک خُدائ پۀ نظر کښې بد عمل کولو هم هغه شان لکه
څنګه عمل چې د هغۀ پلار کړے وو. ١٠ د هغۀ پۀ دور کښې
د بابل فوج د یروشلم خِلاف روان شو چې مشری یې د
نبوکدنضر بادشاه آفسرانو کوله او یروشلم یې محاصره کړو.
١١ د محاصرې پۀ دوران کښې نبوکدنضر پۀ خپله یروشلم
ته راغلو، ١٢ او یهویاکین بادشاه، سره د خپلې مور، زامنو،
آفسرانو او سره د محل د آفسرانو بابلیانو ته تسلیم شو. د
نبوکدنضر د بادشاهۍ پۀ اتم کال هغۀ یهویاکین قیدی کړو
١٣ او د محل او د مالِک خُدائ د کور ټولې خزانې یې بابل
ته یوړې. لکه څنګه چې مالِک خُدائ پېشګوئي کړې وه،
نبوکدنضر د سرو زرو هغه ټول سامان مات کړو کوم چې
سلیمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره جوړ کړے وو.
١٤ نبوکدنضر د یروشلم خلق، ټول شهزادګان او ټول
مشران سرې قیدیان بوتلل چې دا ټول پۀ شمېر کښې لس زره
وُو. هغۀ سره د لوهارانو، ټول ماهِر کاریګران ویستل او پۀ
یهوداه کښې یې صِرف مسکینان خلق پرېښودل. ١٥
نبوکدنضر، یهویاکین د یهویاکین مور، د هغۀ ښځې، د هغۀ
آفسران او د یهوداه د مشران بابل ته قیدیان بوتلل. ١٦ د
بابل بادشاه نبوکدنضر ټول فوجیان هم ویستل چې پۀ شمېر
کښې اووۀ زره وُو، چې پۀ جنګ کښې ښۀ تکړه وُو او ورسره
یو زر ماهِر کاریګران او لوهاران هم وُو. ١٧ نبوکدنضر د
یهویاکین ترۀ متنیاه د هغۀ پۀ ځائ د یهوداه بادشاه جوړ کړو
او د متنیاه نوم یې صدقیاه ته بدل کړو.

د یهوداه بادشاه صدقیاه

١٨ صدقیاه د یویشتو کالو وو چې هغه د یهوداه بادشاه
جوړ شو او هغهٔ په یروشلم باندې یوولس کاله بادشاهی
وکړه. د هغهٔ مور حموطل وه، چې د لِبناه د ښار د یرمیاه لور
وه. ١٩ صدقیاه بادشاه د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه
بلکل هم هغسې لکه چې یهویقیم بادشاه کړې وه. ٢٠ نو
مالِک خُدائ د یروشلم او د یهوداه خلقو ته دومره غصه شو
چې په آخر کښې یې هغوئ د خپل حضور نه لرې کړل.
صدقیاه د بابل بادشاه خِلاف بغاوت وکړو.

د یروشلم تباهی

٢٥ ١ نو د صدقیاه د بادشاهۍ په نهم کال، د لسمې
میاشتې په لسمه ورځ، د بابل بادشاه نبوکدنضر د خپل ټول
لښکر سره د یروشلم خِلاف روان شو. هغهٔ د ښار نه بهر
خیمې ولګولې او د ښار نه ګېرچاپېره یې د محاصرې
دېوالونه تاو کړل. ٢ او د صدقیاه د بادشاهۍ تر یوولسم
کال پورې یې دا محاصره کړې وو. ٣ هم د هغه کال د
څلورمې میاشتې په نهمه ورځ، کله چې قحط دومره سخت
وو چې د خلقو سره د خوراک هیڅ هم پاتې نهٔ وُو، ٤ نو په
یو ځائ کښې د ښار دېوال وغورزولې شو او ټول فوجیان
وتښتېدل. اګر چې ښار بابلیانو محاصره کړې وو خو هغوئ
د شپې د دوو دېوالونو په مینځ کښې په دروازه باندې ووتل،
چې دا د شاهي باغ نه شاته وه او هغوئ د اُردن وادۍ طرف
ته روان شول. ٥ خو د بابلیانو لښکر په صدقیاه بادشاه
پسې وو، یریحو ته نزدې په مېدانونو کښې یې ونیولو او خپل
ټول فوجیان ترې نه لاړل او هغه یې یواځې پرېښودو. ٦

صدقیاه نبوکدنضر بادشاه له بوتلے شو، چې هغه د رِبله په
ښار کښې وو او هلته نبوکدنضر په هغهٔ باندې سزا وخېژوله.
۷ نو د صدقیاه په مخکښې د هغهٔ دوه زامن ووژلے شول،
نبوکدنضر د صدقیاه نه سترګې وویستلې، هغه یې د زېړو په
هتکړو کښې وتړلو او بابل ته یې بوتلو.

د مالِک خُدائ د کور تباه کېدل

۸ د بابل بادشاه نبوکدنضر د بادشاهۍ د نولسم کال د
پینځمې میاشتې په اوومه ورځ، د بادشاه مشیر او د هغهٔ د
لښکر مشر نبوزردان یروشلم ته وردننه شو. ۹ هغهٔ د مالِک
خُدائ کور، شاهی محل او د یروشلم ټول کورونه وسوزول،
هغهٔ د ښار هر یو لوئ عمارت وسوزولو. ۱۰ او د هغهٔ
فوجیانو د ښار دېوالونه راوغورزول. ۱۱ د شاهی محافظانو
مشر نبوزردان، هغه خلق وویستل کوم چې په ښار کښې پاتې
وُو، په دې کښې ماهِر کاریګران او هغه خلق شامل وُو چا
چې د بابل بادشاه خِلاف بغاوت کړے وو. ۱۲ خو هغهٔ په
یهوداه کښې سخت مسکینان خلق پرېښودل، چې د انګور په
باغونو او پټو کښې کَرل ریبل کوی. ۱۳ بابلیانو د زېړو
ستنې او هغه ګاډۍ ټوټې ټوټې کړې چې کومې د مالِک خُدائ
په کور کښې وې، د زېړو هغه لویه ډېګۍ یې سره د ټولو زېړو
بابل ته یوړله. ۱۴ هغوئ بېلچې او د قربانګاه د پاکولو د
ایرو لوښی هم یوړل، د ډیوو د خیال ساتلو سامان، د قربانۍ
د وینې جامونه، د خوشبویۍ سوزولو لوښی او د زېړو نور
ټول سامان چې د مالِک خُدائ د کور په کار کښې
استعمالېدو. ۱۵ هغوئ هغه هر څهٔ یوړل چې د سرو زرو یا
سپینو زرو نه جوړ وُو، د هغه وړو جامونو او لوښو سره چې

د بلو سکارو وړلو دپاره استعمالېدل. ١٦ سليمان بادشاه د
مالِک خُدائ د کور دپاره چې کوم سامان يې د زېړو نه جوړ
کړے وو، يعني، دوه ستنې، ګاډۍ او لويه ډيګۍ، خو د دې
ټولو دومره وزن وو چې تللے نۀ شو. ١٧ دواړه ستنې يو
شان وې، هره يوه تقريباً نهۀ ګزه اوچته وه چې د بره د زېړو
سر يې تقريباً دوه ګزه اوچت وو. د هر يو سر نه ګېرچاپېره
يې د زېړو جال وو چې د زېړو نه جوړو شوو انارو باندې
ښائسته کړے شوے وو.

د يهوداه خلقو بابل ته بوتلے کېدل

١٨ د دې نه علاوه، فوجى آفسر، مشر اِمام شراياه، وړېسې
اِمام صفنياه او د مالِک خُدائ د کور نور درې اهم خادمان
قېديان بوتلل. ١٩ د ښار نه يې هغه آفسر بوتلو چې د
فوجيانو مشر وو، پينځۀ د بادشاه ذاتى مشيران چې لا په ښار
کښې وُو، د فوجى مشر مدد کوونکے، چې هغه د فوجى
حِساب کِتاب مشر وو او شپېتۀ نور اهم سړى يې بوتلل. ٢٠
نبوزردان هغوئ د بابل بادشاه له بوتلل، چې هغه د رِبله په
ښار کښې وو ٢١ چې دا د حمات په علاقه کښې دے. هلته
بادشاه هغوئ ووهل او مړۀ يې کړل. نو داسې د يهوداه خلق
پردى مُلک ته بوتلے شول.

د يهوداه حکمران جدلياه

٢٢ د بابل نبوکدنضر د سافن نمسے او د اخيقام زوئ
جدلياه، د يهوداه حکمران جوړ کړو. او هغه يې په هغه ټولو
باندې مشر مقرر کړو کوم چې بابل ته نۀ وُو بوتلے شوى.

۲۳ کله چې د یهوداه آفسران او فوجیان د دې نه خبر شول
کوم چې تسلیم شوی نهٔ وُو، نو هغوئ په مصفاه کښې د
جدلیاه سره مِلاو شول. هغه آفسران دا وُو، د نتنیاه زوئ
اِسمٰعیل، د قریح زوئ یوحانان، د تنحومت زوئ شرایاه چې
د نطوفاتی د ښار وو او د معکه یازنیاه. ۲۴ جدلیاه هغوئ ته
ووئیل، ”زهٔ تاسو ته دا خبره کوم چې د بابل د آفسرانو نه مهٔ
یرېږئ. په دې مُلک کښې اوسېږئ، د بابل د بادشاه خِدمت
کوئ، نو ستاسو هر کار به سم وی.“ ۲۵ خو د هغه کال په
اوومه میاشت، د شاهی خاندان الیسمع نمسے او د نتنیاه
زوئ اِسمٰعیل د لسو کسانو سره مصفاه ته لاړو، په جدلیاه
یې حمله وکړه او وې وژلو. د هغهٔ سره چې کوم یهودیان او
بابلیان وُو هغه یې هم ووژل. ۲۶ بیا ټول اِسرائیلیان، مالداره
او غریبانان، سره د فوج د آفسرانو روان شول او مِصر ته
لاړل، ځکه چې هغوئ د بابلیانو نه یرېدل.

د یهویاکین د قید نه آزادېدل

۲۷ په کوم کال چې اویل‌مرودک د بابل بادشاه شو، نو هغهٔ
د یهوداه بادشاه په یهویاکین باندې رحم وکړو او هغه یې د
قیدخانې نه آزاد کړو. دا د یهویاکین د قیدی بوتلے کېدو په
اووهٔ دیرشم کال د دولسمې میاشتې په اوویشتمه ورځ باندې
وشول. ۲۸ اویل‌مرودک د هغهٔ سره ښهٔ سلوک وکړو او د
هغه نورو بادشاهانو نه یې هم د لوئ عزت ځائ ورکړو کوم
چې د هغهٔ سره په بابل کښې جلاوطن وُو. ۲۹ نو یهویاکین
د قیدخانې جامې بدلې کړې او باقی ټول عُمر یې د بادشاه په
دسترخوان روټئ خوړله. ۳۰ چې ترڅو هغه ژوندے وو، نو
هره ورځ هغهٔ ته باقاعده خرچه مِلاویده.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹